

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابِقِ مَرَقَس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَسِ نويشته شُدِه از سه انجيلِ ديگه کده قديمي تر و مُختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دره که امزی انجيلِ بحیثِ منبعِ استفاده کده بشه. ای انجيلِ تولدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهورِ يحيای تعمید دهنده شروع موشه و دَ باره غسلِ تعمید گرفتونِ عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره موهیه. بعد ازو کارها و معجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطورِ واضح تشریح مونه و نشو میدیه که دَ پالوی دیگه معجزه ها عيسیٰ مسیح قدرتِ بخششِ گناه ها و بُر کدونِ ارواح ناپاک ره ام دره. دَ فصل های آخرِ امزی انجيلِ دَ باره هفته آخرِ زندگی عيسیٰ مسیح دَ روی زمی توره موهیه و دَ صلیب میخکوب شُدو و دوباره زنده شُدون شی ره بیان موهنه.

مَرَقَسِ دَمزی انجيلِ تمامِ موضوع ها ره بطورِ مُختصر ذکر مونه، چون از کلمه «دستی» کلو استفاده مونه تا دَ موضوع اصلی که دَ صلیب میخکوب شُدو و دوباره زنده شُدونِ عيسیٰ مسیح آسته، برسه.

دَ امزی انجيلِ عيسیٰ کلو وختا مردُم ره نميله که دَ باره شی خبر تیت گنه؛ امزی خاطر مَرَقَس میخایه که معجزه های شفا ددو و تعلیم های عيسیٰ مسیح ره خاننده ها دَ روشنی دَ «صلیب میخکوب شُدو» و «دوباره زنده شُدون» عيسیٰ مسیح پی بُره.

عالمی دزی باور آسته که مَرَقَسِ ای انجيلِ ره بلده مسیحیای غیرِ یهود نوشته کده، چون مَرَقَسِ دَ امزی انجيلِ بعضی رسم و رواجِ یهودیا ره بطورِ خاص بیان مونه.

فهرستِ عنوانِ ها

- یحیایِ تعمیدِ دهنده راه ره بلده عیسی مسیح تیار مونه (فصل ۱ آیه ۱-۱۵)
- عیسی اولین یارا ره دعوت مونه (۱:۱۶)
- عیسی شفا میدیه (۱:۲۱)
- لاوی مالیه گیر پیرو عیسی موشه (۲:۱۳)
- د باره روزه و روز آرام و شفای آدم دست خشک د روز آرام (۲:۱۸ - ۳:۶)
- جمعیت مردم از پشت عیسی موره (۳:۷)
- انتخاب کدون دوازده رسول (۳:۱۳)
- تهمت عالمای دینی د بله عیسی (۳:۲۰)
- آبه و برارون عیسی (۳:۳۱)
- عیسی مثل اورده توره موگیه (۴:۱)
- معجزه های عیسی (۴:۳۵)
- د باره پاکی و نجاست (۷:۱)
- ایمان یگ خاتون غیر یهود و شفای آدم کر و گنگه (۷:۲۴)
- نان ددو د چار هزار نفر (۸:۱)
- فریسیا معجزه طلب مونه (۸:۱۱)
- خمیرمایه فریسیا و هیرودیس (۸:۱۴)
- شفا ددون یگ آدم کور د بیت صیدا (۸:۲۲)
- اقرار پترس د باره مسیح (۸:۲۷)
- عیسی د باره مرگ خو پیشگویی مونه و تبدیلی شکل عیسی (۸:۳۱)
- باچه جندی شفا پیدا مونه (۹:۱۴)
- عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه (۹:۳۰)
- بحث د باره بزرگی (۹:۳۳)
- هرکسی که مخالف مو نییه قد ازمو آسته (۹:۳۸)
- اخطار د وسوسه کننده ها (۹:۴۲)

دَ بَارِهَ طَلَاقِ (۱:۱۰)

عِيسَى بَجَكِيچَاي رِيْزِه رِه بَرَكْتِ مِيدِيَه (۱۳:۱۰)

اَدَمِ سِرْمَايِه دَارِ و زِنْدِگِي اَبْدِي (۱۷:۱۰)

سَوْمَنِه پِيْشگُوِي عِيسَى دَ بَارِه مَرگِ شِي و دِرْخَاَسْتِ يَعْقُوبِ و يُوْحَنَّا (۳۲:۱۰)

شِفَا دَدُونِ بَارْتِيْمَاوَسِ كُورِ (۴۶:۱۰)

دَاخِلِ شُدُونِ عِيسَى دَ اَوْرُشَلِيْمِ و لَعْنَتِ كَدُونِ دِرْخْتِ اَنْجِيْرِ (۱:۱۱)

رِفْتُونِ عِيسَى دَ خَاْنِه خُدَا (۱۵:۱۱)

دِرْسِ اَزِ دِرْخْتِ اَنْجِيْرِ (۲۰:۱۱)

قُدْرَتِ و اِخْتِيَارَاتِ عِيسَى (۲۷:۱۱)

مَثَلِ اِجَارِه كَارَايِ ظَالِمِ (۱:۱۲)

سَوَالِ دَ بَارِه مَالِيَه و دَ بَارِه زِنْدِه شُدُونِ مُرْدِه هَا (۱۳:۱۲)

بُزْرگَتَرِيْنِ حُكْمِ (۲۸:۱۲)

دَاوُودِ و مَسِيْحِ (۳۵:۱۲)

عِيسَى مُرْدَمِ رِه دَ بَارِه عَالِمَايِ دِيْنِ خَبِرْدَارِ مُوْنِه (۳۸:۱۲)

هَدِيَه يِگِ خَاْتُونِ بِيُوَه (۴۱:۱۲)

پِيْشگُوِي دَ بَارِه اَخِرِ زَمَانِ و پَسِ اَمْدُونِ مَسِيْحِ (۱:۱۳)

نَقْشِه قَتْلِ عِيسَى و خِيَاْنَتِ يَهُودَايِ اِسْخَرِيُوَطِي (۱:۱۴)

اَخِرِي شَامِ عِيسَى قَدِ يَارَايِ شِي و پِيْشگُوِي دَ بَارِه اِنْكَارِ پَتْرُسِ (۱۲:۱۴)

دُعَا كَدُونِ عِيسَى دَ بَاغِ گِتْسِيْمَانِي و دِسْتِگِيْرِ شُدُونِ شِي (۳۲:۱۴)

عِيسَى دَ حُضُوْرِ شُوْرَايِ يَهُودِ و اِنْكَارِ پَتْرُسِ اَزِ عِيسَى (۵۳:۱۴)

مَحْكُومِ شُدُونِ عِيسَى دَ مَرگِ و رِيْشْخَنْدِي عَسْكَرَا دَ بَلَه شِي (۱:۱۵)

مِيخْكَوْبِ شُدُونِ عِيسَى دَ صَلِيْبِ و دَفْنِ شُدُونِ شِي (۲۱:۱۵)

دُوْبَارِه زِنْدِه شُدُونِ عِيسَى (۱:۱۶)

یحییٰ تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیل عیسیٰ مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگوی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری مونم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده موهیه،

راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راهروی شی ره راست-و-سیده کنید.“

۴ د مطابق امزی پیشگوی یحیای تعمید دهنده د بیابو ظاهر شد و یگ غسل تعمید ره اعلان کد که مردم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شه. ۵ مردم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بر شده د پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از دست ازو د دریای اردن غسل تعمید میگرفت. ۶ یحییٰ کالای ره که از پاشم اشر بود موبوشید و د گرد کمر خو یگ کمر بند چرمی دشت و خوراک شی ملخ و عسل صحرای بود.

۷ او اعلان کده موهفت: ”کسی که قدرت شی از مه کده کلو یه، بعد از مه میبه؛ ما حتی لایق شی ره ندرم که خم شده بند چپلی شی ره واز کنیم. ۸ ما شمو ره قد او غسل تعمید ددم، لیکن او شمو ره قد روح القدس غسل تعمید میدیه.“

۹ د امزو روزا عیسیٰ از ناصره جلیلیه آمد و د دریای اردن از دست یحییٰ غسل تعمید

گرفت. ^{۱۰} و امی که عیسی از او بُر شد، او دید که آسمو شَق شد و روح اَلْقُدس دَ شکل یگ کوتر دَ بِلَه ازو نازل شد. ^{۱۱} و یگ آواز از آسمو آمده گُفت: ”تو باچه دوست-دشتنی مه آستی که از تو خوش-و-راضی آستم.“

^{۱۲} اوخته روح اَلْقُدس دِستی او ره دَ بیابو بُرد. ^{۱۳} او مُدَتِ چلِ روز دَ بیابو بود و شیطو او ره و سوسه مُوكد؛ او دَ مینکلِ جانورای وَحشی بود و ملایکه ها خدمت شی ره مُوكد.

^{۱۴} بعد از دِستگیر شدنِ یحیی عیسی دَ جلیلیه رفت؛ او دَ اُونجی خوشخبری پادشاهی خُدا ره اعلان کده ^{۱۵} مُوگفت: ”وخت پوره شده و پادشاهی خُدا نزدیک آسته. پس تویه کُنید و دَ خوشخبری ایمان بیرید.“

عیسی اولین یارا ره دعوت مونه

^{۱۶} وختیکه عیسی دَ لبِ دریای جلیلیه گشت-و-گُذار مُوكد، او شِمعون و برار شی اندریاس ره دید که تور ماهیگیری ره دَ دریا پورته مونه، چُون اونا ماهیگیر بود. ^{۱۷} او دَزوا گُفت: ”از پُشتِ ازمه بیید تا شُمو ره شِکارچی مردُم جور کنم.“ ^{۱۸} اونا فوری تور های ماهیگیری خُو ره ایله کده از پُشتِ ازو ری شد. ^{۱۹} وختی کم وری پیش رفت، او یعقوب باچه زیدی و برار شی یوحنا ره دید که دَ مَنه کِشتی تور های ماهیگیری خُو ره آماده مونه. ^{۲۰} او دِستی اونا ره کوی کد و اونا آته خُو زیدی ره قد مُزدورکارا دَ کِشتی ایله کده از پُشتِ ازو ری شد.

عیسی یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۲۱} اوخته اونا دَ شارِ کفرناحوم رفت. دَ اُونجی عیسی دَ روزِ آرام فوری دَ عبادت خانه دَرآمد و دَ تعلیم دَدو شروع کد. ^{۲۲} مردُم از تعلیم شی حیرو مند، چُون او رقم کسی که صاحبِ قُدرت-و-اِختیار بَشه دَزوا تعلیم دَد، نه رقمِ عالمای دین.

^{۲۳} دَ امزُو غَيْت دَ عِبَادَتِ خانِه ازوا يگ آدم بُود که روحِ ناپاک دَشت. اُو چيغ زده گُفت:
^{۲۴} ”آی عيسای ناصري، قد ازمو چي غَرَضِ دَري؟ آيا اَمَدِی که مو ره نابُود کُني؟ ما تُو
 ره مینخشم که تُو کی اَستي؛ تُو اَمُو مُقَدَّسِ خُدا اَستي.“ ^{۲۵} لیکن عيسی دَ بلِه ازو هَيبَت
 کده گُفت: ”چُپِ بَشي و ازو بُر شو!“ ^{۲۶} اوخته روحِ ناپاک اَمُو آدم ره سخت تکان دَد و
 قد آواز بلند چيغ زده ازو بُر شُد. ^{۲۷} پگ ازوا تعجب کد، دَ اندازِه که از يگديگِه خُو پُرسان
 کده مُوگُفت: ”ای چيزخيل اَسته؟ يگ تَعليمِ تُو قد قُدرت. و. اِختيار! اُو حتّی دَ بلِه ارواحِ
 ناپاک اَمر مونه و اونا از ايد شي موشه!“ ^{۲۸} و خبر ازو فوري دَ تمام منطقه های گِرد.
 و. بَر جليليه تیت شُد.

شفا دَدونِ ناجورا

^{۲۹} امی که عيسی و يارای شي از عِبَادَتِ خانه بُر شُد، اونا فوري قد يعقوب و يوحنا دَ
 خانه شِمعون و اندرياس دَرآمد. ^{۳۰} خُسْرَمادرِ شِمعون تُو کده خاو شُد. اونا دِستی اُو ره
 از حالِ ازو باخبر کد. ^{۳۱} اوخته عيسی پيش اَمَد و دِست شي ره گِرِفْتِه اُو ره باله کد و تُو
 اُو ره ايله کد و اُو دَ خِدْمَتِ ازوا مَشغُول شُد.

^{۳۲} دَ امزُو شام بعد از اَفْتُو شِشتو، اونا تمامِ ناجورا و جِنْدی ها ره دَ پيشِ عيسی اُورد.
^{۳۳} و پگِ مَرْدُمِ شارِ دَ پيشِ درگه جَم شُد. ^{۳۴} عيسی غَدَر کسا ره که دَ ناجوري های رقم
 رقم گِرِفْتار بُود، شفا دَد و غَدَر جِنِياتِ ره بُر کد، ولِی نَه ايشت که جِنِياتِ توره بُگيه،
 چراکه اونا اُو ره مینخشيد.

عيسی دَ سراسرِ جليليه تبليغِ مونه

^{۳۵} صَباح گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عيسی باله شُدِه از خانه بُر شُد و دَ يگ بيابو رفته دَ
 اُونجی مَشغُولِ دُعا شُد. ^{۳۶} شِمعون و رَفِيقای شي دَ پاليدونِ ازو بُر شُد. ^{۳۷} وختیکه اُو ره

پیدا کد، دَزُو کُفت: ”پگِ مردُم تُو ره مُوپاله.“^{۳۸} اُو دَزُوا کُفت: ”ببید که یگو جای دیگه دَ آغیلای گرد-و-بر بوری، تا دَ اُونجی ام خوشخبری ره اعلان کنم، چُون بلده امزی کار بُرو اَمدیم.“

پاک شُدونِ آدَمِ کولی گرفته

^{۳۹} پس عیسی دَ سراسرِ جلیلیه و عبادت خانه های ازوا وَعظ مُوکد و جنیات ره بُر مُوکد. ^{۴۰} یگِ آدَمِ کولی گرفته پیش شی اَمده زانو زَد و عُدْر-و-زاری کده دَزُو کُفت: ”اگه تُو بخاهی میتنی مَره پاک کنی.“^{۴۱} دِلِ عیسی دَ حالِ ازُو سوخت، دِست خُو ره دِراز کد و دَ بله ازُو ایشته کُفت: ”ما میخایم، پاک شو.“^{۴۲} فوری مَرَضِ کولی ازُو دُور شُد و اُو پاک شُد.

^{۴۳} عیسی اُو ره سخت مَنع کد و بَدُونِ طال-و-طُول اُو ره ریی کده ^{۴۴} دَزُو کُفت: ”هُوش کو که دَ کس چیز نگی، بلکه رفته خود ره دَ پیشوا نشو بدی و بلده پاک شُدون خُو چیزی ره که موسی اَمر کده تقدیم کو تا بلده ازوا یگِ شاهدی بشه.“^{۴۵} لیکن اُو بُرو رفته دَ اعلان کدونِ امزو توره شروع کد، دَ اندازه که عیسی دیگه نَتَنَسْت دَ شار داخل شنه، بلکه دَ بُرونِ شار دَ جایای گوشه مومند و مردُم از هر طرف دَ پیش شی میمد.

جور شُدونِ یگِ آدَمِ فلج

^۲ بعد از چند روز وختیکه عیسی بسم دَ کفرناحوم داخل شُد، خبر تیت شُد که اُو دَ خانه آسته. ^۲ اوخته تعدادِ کلونِ مردُم جَم شُد، دَ اندازه که حتی بُرونِ درگه خانه ام جای نَبُود و اُو کلام ره بلده ازوا بیان مُوکد. ^۳ دَ امزو غیت مردُم یگِ آدَمِ فلج ره که دَ وسیله چار نفر اُورده شُد، دَ پیشِ عیسی مُویرد. ^۴ مگم وختی اونا بخاطرِ جمعیتِ مردُم نَتَنَسْت که اُو ره دَ پیشِ عیسی بُبره، اونا بامِ بله سرِ عیسی ره کُند. بعد از سُلَاح کدونِ بام، اونا

اُمُو جاگه ره که آدمِ فلج د بَله شی خاو بُود، تاه کد. ^۵ وختیکه عیسی ایمان ازوا ره دید، او د آدمِ فلج گُفت: «باچه مه، گناه های تو بخشیده شد.» ^۶ ولے بعضی عالِمای دین که د اُونجی شِشته بُود، د دل خو سوال کد که: ^۷ «چرا ای آدم ای رقم مَوگیه؟ ای کُفرگویی آسته! کی میتنه گناه ها ره بُبَخشه بَغیر از خُدا و بس؟» ^۸ عیسی فوری د روح خو پی بُرد که اونا د دل های خو چی فکر مونه. اوخته دزوا گُفت: «چرا ای رقم فِکرا ره د دل های خو جای میدید؟» ^۹ کدم شی آسوتر آسته که د امزی آدمِ فلج بگی: «گناه های تو بخشیده شد، یا ای که 'باله شو و جاگه خو ره گِرِفته بورو؟» ^{۱۰} مگم تا بدید که «باچه انسان» د رُوی زمی قدرت-و-اختیار بخشیدون گناه ها ره دره بِنگرید که چیز کار موم. «پس د آدمِ فلج گُفت: ^{۱۱} «دز تو مومگم، باله شو، جاگه خو ره گِرِفته خانه خو بورو.» ^{۱۲} او باله شد و فوری پیش رُوی پگ ازوا جاگه خو ره گِرِفته ری شد، بطوری که پگ ازوا حیرو مند و خُدا ره ستایش کده گُفت: «امی رقم کار ره مو هرگز ندیده.»

لاوی مالیه گیر یارِ عیسی موشه

^{۱۳} عیسی بسم د لب دریا رفت و پگِ مردُم د پیش ازو آمد و او اونا ره تعلیم دد. ^{۱۴} د حالیکه او مورفت، لاوی باچه حلفی ره دید که د جای مالیه گِرِفتو شِشته و او دز شی گُفت: «از پُشت ازمه بیه.» و او باله شده از پُشت ازو ری شد.

^{۱۵} د حالیکه عیسی د خانه لاوی سرِ دسترخو شِشتد، تعداد کلون مالیه گیرا و گناهکارا ام آمده قد ازو و یارای شی شِشت، چون د اُونجی غدر کسا بُود که ازو پیروی موكد. ^{۱۶} وختی عالِمای دین فریسیا دید که او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره، اونا د یارای شی گُفت: «چرا او قد مالیه گیرا و گناهکارا نان موخوره؟» ^{۱۷} امی که عیسی ای توره ره شنید، او دزوا گُفت: «کسای که جور آسته، د طبیب ضرورت ندره، بلکه ناجورا ضرورت دره. ما نمدیم که مردُمای عادل ره دعوت کنم، بلکه امدیم که گناهکارا ره دعوت کنم.»

د بَارِه روزه

^{۱۸} د امزو زمان شاگردای یحیی و فریسیا روزه میگیرفت. اوخته مردم پیش عیسی آمده دزو گفت: ”چرا شاگردای یحیی و شاگردای فریسیا روزه میگیره، مگم یارای ازتو روزه نمیگیره؟“ ^{۱۹} عیسی دزوا گفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا وختیکه داماد قد ازوا آسته، میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره. ^{۲۰} مگم روزای مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته د امزو روز اونا روزه میگیره. ^{۲۱} هیچ کس یگ توته رخت نو ره د کالای کهنه پینه نموکنه، اگه بکنه، امو رخت پینه شده ازو کنده موشه و پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شراب تازه ره د مشک های کهنه شیو نمونه. اگه بکنه، شراب مشک ها ره میترقنه و شراب لؤو شده مشک ها ضایع موشه، بلکه شراب تازه ره د مشک های نو شیو مونه.“

د بَارِه روزِ آرام

^{۲۳} د یگ روزِ آرام عیسی از منه کشت های گندم تیر موشد و یارای شی د حین رفتو شروع د کندون خوشه های گندم کد. ^{۲۴} فریسیا دزو گفت: ”توخ کو، چرا اونا کاری ره مونه که د روزِ آرام روا نییه؟“ ^{۲۵} او دزوا گفت: ”آیا شمو هرگز نخانیدید که داوود چیز کار کد، وختیکه خود شی و رفیقای شی محتاج نان و گشنه بود؟“ ^{۲۶} او د زمان ابیاتار پیشوای بزرگ د خانه خدا داخل شد و نان تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بغیر از پیشوایو بلده هیچ کس روا نییه؛ و او د رفیقای خو ام دد. ^{۲۷} اوخته عیسی دزوا گفت: ”روزِ آرام بلده انسان مقرر شد، نه که انسان بلده روزِ آرام. ^{۲۸} د امزی حساب «باچه انسان» صاحبِ روزِ آرام ام آسته.“

شفای آدمِ دستِ خشک شده

۳ عیسی بسم د عبادت خانه داخل شد. د اونجی یگ آدم بود که دست شی خشک شدد. ^۲ اونا نظر شی د عیسی بود تا بنگره که اگه او امو آدم ره د روز آرام شفا بدیه، اونا او ره ملامت کُنه. ^۳ پس او دمزو آدم دست خشک شده گُفت: ”بیه، د مینکل جای ایسته شو.“ ^۴ اوخته او دزوا گُفت: ”ایا د روز آرام نیکی کدو روا آسته یا بدی کدو، نجات ددون جان یا کُشتون شی؟“ اونا چپ مند. ^۵ عیسی چار طرف خو قد قار سون ازوا توخ کد و از سنگدلی ازوا جگرخون شده دزو آدم گُفت: ”دست خو ره دراز کو.“ او دراز و دست شی جور شد. ^۶ اوخته فریسیا برو رفت و فوری قد طرفدارای هیرودیس د ضدِ عیسی نقشه کشید که چی رقم او ره نابود کُنه.

جمعیتِ مردم از پشتِ عیسی موره

۷ عیسی قد یارای خو سون لب دریا رفت و یگ جمعیت کُنه از جلیلیه از پشت شی ری شد؛ ^۸ و از یهودیه، اورشلیم، ادومیه، از او طرف دریای اُردن و از منطقای صور و صیدون ام جمعیت کُنه مردم وختی د باره کارای ازو شنید، د پیش شی آمد. ^۹ بخاطر جمعیت کلو او د یارای خو گُفت که یگ کشتی بلده شی آماده کُنه تا مردم د بله ازو بیر-و-بار نکُنه. ^{۱۰} چون او غدر کسا ره شفا دده بود، امزو خاطر هر کسی که ناجوری دشت د بله ازو تشه موکد تا د جان شی دست بزنه. ^{۱۱} هر غیتیکه ارواح ناپاک او ره میدید، د پیش شی روی د خاک موفتد و چیغ زده موگُفت: ”تو باچه خدا آستی!“ ^{۱۲} مگم عیسی سخت تاکید کده دزوا امر موکد که او ره برملا نکُنه.

انتخاب کدون دوازده رسول

۱۳ اوخته عیسی د بله کوه رفت و کسای ره که میخاست د پیش خو طلب کد و اونا د

پیش از او آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره گوی کده [اونا ره «رسول» لقب دد]، تا قد شی یگجای بشه و تا اونا ره بلده و عظم کدو ری کنه ^{۱۵} و اونا قدرت دشته بشه که جنیات ره بر کنه. ^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مقرر کد] اینیا بود: شمعون که او ره پترس نام ایشته، ^{۱۷} یعقوب باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنرگس» یعنی «باچه های گرگرداغ» نام کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تدی، شمعون غیرتی ^{۱۹} و یهودای اسخریوطی که یهودای اسخریوطی عیسی ره دگیر دد.

تَهْمَتِ عَالِمایِ دینِ دَ بِلِه عیسی

^{۲۰} اوخته عیسی خانه رفت و مردم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بلده نان خوردو ام فرصت پیدا ننتست. ^{۲۱} وختیکه قومای نزدیک شی ای ره شنید، اونا آمد تا او ره بیره، چون اونا موگفت که او عصاب خو ره از دست دده.

^{۲۲} عالمای دین که از اورشلیم آمده بود، موگفت: ”او بعزبول دره و جنیات ره د کومک سردسته جنیات بر مونه.“

^{۲۳} پس عیسی اونا ره پیش خو گوی کد و مثل اورده دزوا گُفت: ”شیطو چطور میتنه که شیطو ره بر کنه؟“ ^{۲۴} اگه یگ مملکت د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او مملکت نمیتنه که استوار بُمنه. ^{۲۵} و اگه یگ خانوار د ضد خود خو تقسیم تقسیم شنه، او خانوار نمیتنه که استوار بُمنه. ^{۲۶} اگه شیطو ام د ضد خود خو باله شنه و تقسیم تقسیم شنه، او نمیتنه که مقاومت کنه، بلکه آخر شی رسیده. ^{۲۷} امی رقم هیچ کس نمیتنه که د خانه آدم زورتو داخل شنه و مال های شی ره چور-و-چپاؤل کنه تا که اول آدم زورتو ره بسته نکنه؛ ولی بعد از او میتنه خانه ازو ره چپاؤل کنه.

^{۲۸} ما حقیقت ره دز شمو موگم، تمام گناه های انسان و هر رقم کفرگویی که کنه،

بخشیده موشه. ^{۲۹} مگم هر کسی که دَ ضِدِ رُوحِ اَلْقُدْسِ کُفَرگویی کُنه، تا اَبَدِ بَخْشیده نَمُوشه، بَلکه اُو مَحکُوم دَ کُناه اَبَدی اَسْتِه. ^{۳۰} چُون اُونَا مُوگُفت: ”اُو یگ رُوحِ ناپاک دَرِه.“

آبه و برارونِ عیسی

^{۳۱} اوخته آبه و برارونِ عیسی اَمَد و دَ بُرو ایسته شُدِه یگو کس ره ری کد تا اُو ره کوی کُنه. ^{۳۲} جمعیتِ مردم دَ گِرد ازو شِشْتد و اُونَا دَزو گُفت: ”آبه تُو و برارون تُو دَ بُرو یه و تُو ره طلب مونه.“ ^{۳۳} اُو دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آبه مه کی اَسْتِه و برارون مه کی یه؟“ ^{۳۴} و سُونِ امزُو کسای که دَ گِرد شی شِشْتد، توخ کده گُفت: ”اینیا آبه و برارون مه اَسْتِه؛ ^{۳۵} چُون هر کسی که خاست-و-اَراده خُدا ره دَ جای بیرِه، اونمُو برار و خوار و آبه مه اَسْتِه.“

مَثَلِ تَخْمِ زَدُونِ دِیغُو

^۱ ^۴ عیسی بسم دَ لبِ دریا دَ تعلیم دَدو شروع کد. جمعیتِ کُنه دَ گِردِ ازو جَم شُد، دَ اندازه که اُو دَ یگ کِشتی که دَ مَنِه دریا بُود سوار شُدِه شِشْت دَ حالیکه تمامِ جمعیتِ دَ لبِ دریا ایسته بُود. ^۲ اوخته اُو مَثَلِ اُورده چیزای کَلو بَلدِه ازوا تعلیم دَد و دَ تعلیم خُو دَزوا گُفت:

^۳ ”گوش کُنید، یگ دِیغُو بَلدِه تَخْمِ زَدو بُرو رفت. ^۴ دَ حالیکه تَخْمِ ره پاش میدد، یگ مقدار شی دَ راه اُفتد و مُرغکو اَمده اُونَا ره خورد. ^۵ یگ مقدارِ دِیگِه شی دَ زمینِ سنگلاخ اُفتد، دَ جایی که خاک کَلو نَدشت؛ اُونَا دَ زودی سوز کد، چراکه خاک غُوج نَبُود. ^۶ مگم وختیکه اُفتو بُر شُد، اُونَا سوخت و ازی که ریشه نَدشت خُشک شُد. ^۷ و یگ مقدار شی دَ مینکلِ خارا اُفتد و خارا کُنه شُدِه اُونَا ره قَپه کد و اُونَا حاصلِ نَدد. ^۸ یگ مقدارِ دِیگِه

شی دَ زَمینِ خُوبِ اُفتَد و ثَمَر دَد یعنی سوز کده کُته شُد و حاصلِ دَد: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر.^۹ بعد از و عیسی گفت: ”هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره!“

معنای مثل تخم زدون دیغو

^{۱۰} وختیکه عیسی تنها بود، نفرای گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار د باره امزی مثل ها از و پُرسان کد. ^{۱۱} او دزوا گفت: ”پی بردون راز پادشاهی خدا بلده شمو بخشیده شده، مگم بلده مردمای برو تمام چیزا د مثل گفته موشه،^{۱۲} تا

اونا توخ کنه که بنگره، مگم دیده ننته،

و گوش بگیره که بشنوه، مگم پی نبره،

نشنه که پس بییه و بخشیده شنه.“

^{۱۳} اوخته عیسی دزوا گفت: ”آیا شمو ای مثل ره نموفامید؟ پس پگ مثل های دیگه ره چی رقم میتنید که بفامید؟^{۱۴} دیغو کلام ره کشت مونه.^{۱۵} اینی کسا مثل تخم های آسته که د راه اُفتد، د جایی که کلام کشت شد: امیا وختیکه کلام ره میشنوه، شیطو دستی مییه و کلامی ره که د دل های ازوا کشت شده، گرفته موبره.^{۱۶} و اینی کسا مثل تخم های آسته که د زمین سنگلاخ کشت شد: امیا وختیکه کلام ره میشنوه، دستی قد خوشی قبول مونه،^{۱۷} ولے ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمان کم تاب میره؛ وختیکه مُشکلات و آزار-و-آذیت بخاطر کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بر موشه.^{۱۸} و دیگران شی مثل تخم های آسته که د بین خارا کشت شد؛ امیا کسای آسته که کلام ره میشنوه،^{۱۹} مگم تشویش های دنیا، عشق مال-و-دولت و هوس چیزای دیگه آمده کلام ره قپه موکنه و او بے ثمر مومنه.^{۲۰} و اینیا مثل تخم های آسته که د زمین خوب کشت

شُد؛ اَمِيا کلام ره مِيشنوه و اُو ره قَبُول مُونه و ثَمَر مِيدِيه: يَگون شِي سِي برابر، يَگون شِي شصت برابر و يَگون شِي صد برابر.

مَثَلِ چِراغ

^{۲۱} عِيسِي دَزوا کُفت: ”اَيا چِراغ ره بَلدِه اَزِي مِيرِه که دَ زيرِ کاسِه يا چارپايي بيلِه؟ نَه، بَلکه اُو ره مِيرِه که دَ بِلِه چِراغدان بيلِه. ^{۲۲} چُون هِيچ چِيزِي تاشِه نِيبِه که بَرَمَلا نَشَنُه و هِيچ چِيزِي پوَشِيدِه نِيبِه که معلُومدار نَشَنُه. ^{۲۳} هَر کَسِي که گوشِ شِنوا دَرِه، گوشِ بَگيرِه.“ ^{۲۴} و دَزوا کُفت: ”مُتَوَجِه بَشِيد که چِي مِيشنَوِيد. دَ هَر مَنکِي که بَدِيد دَ اَمزُو مَنک بَلدِه شُمُو دَدِه مُوشِه و حتِي کَلوَتَر اَم دَدِه مُوشِه. ^{۲۵} چُون کَسِي که دَرِه دَزُو کَلوَتَر دَدِه مُوشِه و کَسِي که نَدَرِه، حتِي چِيزِي ره که دَرِه اَم اَز شِي گِرِفَتِه مُوشِه.“

مَثَلِ سَوَزِ کدو و کَئِه شُدونِ تُخْم

^{۲۶} اُو اَمچنان کُفت: ”پادشاهِي خُدا مِثَلِ اَزِي اَسْتِه که يَگ اَدَم دَ زَمِي تُخْم پاش مِيدِيه ^{۲۷} و شاو و روز، چِي اُو خاو بَشِه، چِي بیدار، تُخْم سَوَز مُونه و کَئِه مُوشِه. چِي رَقَم؟ اُو نَمِيدَنُه. ^{۲۸} زَمِي خُود بَخُود ثَمَر مِيدِيه، اَوَّل علفِ سَوَز مُونه، بَعْد اَزُو خُوشِه و بَعْد اَزُو دانِه کَامِل دَ مَنِه خُوشِه. ^{۲۹} و غِيتِيکِه غَلَّه پُختِه مُوشِه، اُو قَد داسِ خُو بَلدِه دِرُو مورِه، چِراکه وختِ دِرُو شِي رَسِيدِه.“

مَثَلِ تُخْمِ شَرشَم

^{۳۰} اُو بَسَم کُفت: ”پادشاهِي خُدا ره دِيگِه قَد چِيزخيلِ برابر کَنِي و بَلدِه شِي چِي رَقَم مَثَلِ بيري تا اُو ره بيان کَنِي؟ ^{۳۱} اُو رَقَمِ تُخْمِ شَرشَم وَرِي اَسْتِه که وختِي دَ زَمِي کِشْتِ مُوشِه، ريزه تَرينِ پَگِ تُخْمايِ رُويِ زَمِي اَسْتِه، ^{۳۲} مَگم وختِيکِه کِشْتِ شُد، سَوَز مُونه و اَز تَمَامِ

بُوَته ها كده كټه تر موشه و شاخچه های كټه بر مونه، د اندازه كه مرغكوی هوا میتنه د سایه شی وور جور كنه.

^{۳۳} او قد امزی رقم مثل های كلو كلام ره بلده ازوا گفت تا جایی كه اونا قدرت شنیدون شی ره دشت. ^{۳۴} او بدون مثل قد ازوا توره نكفت، مگم وختیکه او قد یارای خو تنها بود، تمام چیزا ره بلده ازوا بیان كد.

آرام كدون طوفان دریا

^{۳۵} د امزو روز وختیکه شام شد، عیسی د یارای خو گفت: ”بیید كه د او لب دریاچه بوری.“ ^{۳۶} اوخته اونا جمعیت مردم ره ایله كد و عیسی ره د امزو كشتی كه بود قد خو برد؛ و چند كشتی دیگه ام قد ازو قتی بود. ^{۳۷} د امزو غیت یگ طوفان شدید پیدا شد و جلیه ها د كشتی میزد، د اندازه كه نزدیک بود، كشتی غرق شنه. ^{۳۸} عیسی د آخر كشتی د بله بالشت خاو كدد. اوخته یارای شی او ره بیدار كد و دزو گفت: ”استاد، آیا تو د غم نیستی كه مو از بین بوری؟“ ^{۳۹} او باله شد و د بله باد هیبت كد و د دریا گفت: ”آرام! ایسته شو!“ باد ایسته شد و آرامش كامل برقرار شد. ^{۴۰} او د یارای خو گفت: ”چرا ایقس ترس خوردید؟ آیا شمو هنوز ام ایمان ندرید؟“ ^{۴۱} اونا غدر ترس خورده بود و د یگدیگه خو گفت: ”ای چی رقم آدم آسته كه حتی باد و دریا ام از آید شی موشه؟“

شفا ددون آدم جندی

^۱ پس اونا د او طرف دریا، د سرزمین جرسیا رفت. ^۲ و امی كه عیسی از كشتی بر شد، دستی یگ آدم كه روح ناپاك دشت، از مینكل قبرا بر شده قد ازو روی د روی شد. ^۳ او آدم د مینكل قبرا زندگی موكد و هیچ كس نمینست كه او ره د بند نگاه كنه، حتی قد زنجیرا ام نه؛ ^۴ چراكه او چندین دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شد، مگم زنجیرا ره منئی

و زولانه ها ره میده کدد و هیچ کس توانایی ازی ره ندشت که او ره رام کُنه. ^۵ او شاو و روز د مینکل قبراً و د بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد سنگ زده زخمی موكد.

^۶ وختیکه او عیسی ره از دور هوش کد، او دویده آمد و د پیش روی شی سجده کد ^۷ و قد آواز بلند چیغ زده گُفت: ”ای عیسی، باچه خدای مُتعال، دز مه چی غرض دری؟ تو ره د خدا قسم میدیم که مره عذاب نکنی.“ ^۸ چون عیسی دزو گُفتد: ”ای روح ناپاک، ازی آدم بر شو!“ ^۹ اوخته عیسی ازو پُرسان کد: ”نام تو چی یه؟“ او د جواب شی گُفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“ ^{۱۰} او د پیش عیسی عذر عذر-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بر نکنه. ^{۱۱} د اونجی یگ گله کته خوک د بغل تپه میچرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواح ناپاک د پیش ازو عذر-و-زاری کده گُفت: ”مو ره د منه خوک ها ری کو؛ بیل که د پوست ازوا داخل شنی.“ ^{۱۳} عیسی دزوا اجازه دد و ارواح ناپاک بر شده د پوست خوک ها داخل شد و گله که تقریباً دو هزار خوک بود، از سرشیوکی تپه خود ره د دریا پورته کد و د دریا غرق شد.

^{۱۴} چوپونوی خوک ها دوتا کد و ای توره ره د شار و آغیلای اطراف نقل کد. اوخته مردم آمد تا بنگره که چی واقعه رخ دده. ^{۱۵} اونا پیش عیسی آمد و امو آدم جندی ره دید که د اونجی شیشه، کالا پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس خورد. ^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم جندی و خوک ها رخ ددد. ^{۱۷} اوخته اونا د پیش عیسی عذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسی د کشتی سوار موشد، امو آدم که سابق جندی بود د پیش عیسی زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره. ^{۱۹} مگم عیسی او ره نه ایشته، بلکه دزو گُفت: ”خانه خو بورو د پیش قومای خو و بلده ازوا نقل کو که خداوند چيقس کار کته بلده تو کده و چی رقم د بله تو رحم کده.“ ^{۲۰} اوخته او رفت و د منطقه دیکاپولیس د اعلان کدون هر چیزی که عیسی بلده ازو کدد شروع کد و تمام مردم حیرو مند.

زنده کدونِ دُخترِ یایروس و جور شُدونِ خاتونِ مریض

^{۲۱} وختیکه عیسی بسمِ قد کشتی دِ دیگه طرفِ دریا رفت، یگ جمعیتِ کته دِ گردِ شی جم شد و او د لبِ دریا ایسته بود. ^{۲۲} اوخته یکی از رهبرای عبادتِ خانه د نامِ یایروس آمد و امی که عیسی ره دید د پیش پای شی اُفتد ^{۲۳} و د پیش شی عذر-و-زاری کده گُفت: ”دُخترِ ریزه مه د حالِ مُردو یه. اُطفاً بیه و دستِ خو ره د بله ازو بیل تا او جور شنه و زنده بُمئه.“ ^{۲۴} پس عیسی قد ازو رفت و یگ جمعیتِ کته ام از پشتِ شی ری شد و اونا د بله ازو تُشه-و-تيله مُوکد.

^{۲۵} د اُنجی یگ خاتو بود که مدتِ دوازده سال خونریزی دشت. ^{۲۶} او از دستِ طیبِ های کلو عذر رنج-و-عذاب کشیدد و تمامِ دارایی خو ره خرچ کد، لیکن هیچ دز شی فایده نکد، بلکه بدتر شد. ^{۲۷} وختیکه او د باره عیسی شنید، او د مینکل جمعیتِ د پشتِ سرِ عیسی آمد و د چپن شی دست زد. ^{۲۸} چون او قد خود خو گُفتد: ”اگه فقط د کالای شی دست بزئم خوب موشم.“ ^{۲۹} امو لحظه خونریزی شی قوی شد و او د جان خو فامید که امزو مَرَضِ شفا پیدا کده. ^{۳۰} عیسی فوری پی بُرد که ازو یگ قدرت خارج شده. اوخته او روی خو ره د مینکل جمعیتِ دور دده گُفت: ”کی د کالای مه دست زد؟“ ^{۳۱} یارای شی دزو گُفت: ”مینگری که مردم د بله تو تُشه مونه؛ هنوز ام موگی که کی دز مه دست زد؟“ ^{۳۲} مگم عیسی چار طرف خو ره توخ مُوکد تا بنگره که کی امی کار ره کده. ^{۳۳} امو خاتو وختی فامید که قد ازو چیز کار شده، او قد ترس و لرز آمده د پیش پای عیسی اُفتد و تمامِ حقیقت ره بلده شی نقل کد. ^{۳۴} عیسی دزو گُفت: ”دُختر مه، ایمان تو، تو ره شفا دد، بخیر-و-سلامت بورو و ازی تکلیف آزاد بش.“

^{۳۵} د حالیکه او هنوز توره موگُفت چند نفر از خانه رهبرِ عبادتِ خانه آمده گُفت: ”دُختر تو قوت کد. آلی دیگه چرا اُستاد ره زحمت میدی؟“ ^{۳۶} مگم عیسی تورای ره که گُفته شد نادیده گرفت و د رهبرِ عبادتِ خانه گُفت: ”ترس نخور، فقط ایمان دشته بش و بس.“

^{۳۷} او هیچ کس ره نه‌ایشت که قد شی قتی بوره بغیر از پترُس، یعقوب و یوحنا برار یعقوب. ^{۳۸} وختیکه اونا دَ خانه رهبرِ عبادت خانه رسید، عیسی یگ شور-و-غوغا ره هوش کد و دید که مردُم چخرا کده قد آوازِ بلند ناله مونه. ^{۳۹} وختی او دَ خانه داخل شد، او دزوا گُفت: ”چرا غوغا و چخرا مونیډ؟ دُختر نمُرده، بلکه خاو رفته.“ ^{۴۰} مگم اونا دَ بله عیسی خنده کد. اوخته او پگ ازوا ره بر کد و آته و آبه دُختر ره قد کسای که قد شی قتی بود گِرِفته دَ امزو جای داخل شد که دُختر بود. ^{۴۱} اوخته او از دست دُختر گِرِفته و دز شی گُفت: ”طَلِیتا قومی،“ که معنای شی اینی آسته: ”ای دُختر، دز تو موگیم، باله شو.“ ^{۴۲} قوری امو دُختر باله شده دَ راه رفتو شد. او دُختر دوازده ساله بود. و اونا ازی کار بے اندازه حیرو شد. ^{۴۳} اوخته عیسی قد تاکید کلو دزوا امر کد که هیچ کس ازی واقعہ خبر نشنه و دزوا گُفت که دَ دُختر یگو چیز بدیه که بخوره.

مردُم ناصیره عیسی ره رد مونه

^۱ عیسی اونجی ره ایله کده دَ شارِ خود خو آمد و یارای شی ام از پُشت ازو آمد. ^۲ وختیکه روزِ آرام رسید، او دَ عبادت خانه دَ تعلیم ددو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم شی ره شنید، حیرو منده گُفت: ”ای آدم ای چیزا ره از کجا یاد گِرِفته؟ ای چی رقم حکمت آسته که بلده ازو دده شده؟ چی مُعجزه های از دست ازو انجام موشه! ^۳ آیا ای امو نجار باچه مریم و برار یعقوب، یوشا، یهودا و شمعون نییه؟ آیا خوارون شی دَ امینجی قد ازمو نییه؟“ و اونا قد ازو مخالفت کد. ^۴ عیسی دزوا گُفت: ”د یگ پیغمبر دَ هیچ جای بے احترامی نموشه، جز دَ منطقه خود شی و دَ بین قوما و خانه خود شی.“ ^۵ او دَ اونجی هیچ مُعجزه انجام دده نتنست بغیر ازی که دست خو ره دَ بله چند ناجور ایشت و اونا ره شفا دد. ^۶ و او از بے ایمانی ازوا حیرو مند.

بعد ازو عیسی دَ آغیلای گرد-و-بر میگشت و تعلیم میدد. ^۷ او دوازده یار خو ره کوی

کد و اونا ره دُو دُو نفر ریی کد و اونا ره د بَلِه ارواحِ ناپاکِ اِختیار-و-قُدرت دَد^۸ و دَزوا
 اَمَر کد که بَغیر از یگ تِیاقِ بَلدِه سَفَر خُو هیچ چیز نَگیره: نَه نان، نَه خُرَجین و نَه پِیسَه دَ
 کمر بند خُو؛^۹ فقط چِلی دَ پای خُو کُنه و دُو کالا نپوشه.^{۱۰} اُو اَمچنان دَزوا گُفت: ”هر
 وختیکه دَ یگ خانه داخِل موشید، دَ اُمونجی بُمَید تا وختیکه امزُو جای بُر نَشُدید.^{۱۱} و دَ
 هر جای که قد شُمُو خوش آمد نکد و دَ توره شُمُو گوش نَدَد، وختیکه امزُو جای بُر
 موشید، خاکِ پایای خُو ره تَک بَزَید تا دَ خِلافِ ازوا یگ شاهدی بَشه.“^{۱۲} پس اونا ریی
 شُد و دَ مردُم اعلان کد که توبه کُنه.^{۱۳} اونا غَدَر جِنیات ره از مردُم بُر کد و ناجورای
 کَلو ره قد روغو مَسَح کده شفا دَد.

مَرگِ یحیایِ تَعْمیدِ دِهِنده

^{۱۴} هیرودیس پادشاه دَزی باره خبر شُد، چراکه نامِ عیسی مشهور شُد. بعضی مردُم
 مَوگُفت: ”یحیایِ تَعْمیدِ دِهِنده از مُرده ها دُوباره زنده شُد و امزی خاطر ای مُعجزه ها
 دَ وسیله ازو ظاهر موشه.“^{۱۵} مگم کسای دیگه مَوگُفت: ”اُو الیاس پیغمبر آسته.“ یگ
 تِعدادِ دیگه مَوگُفت که: ”اُو یگ پیغمبر آسته، رقمِ یکی از پیغمبرا.“^{۱۶} مگم وختیکه
 هیرودیس ای توره ره شنید، اُو گُفت: ”ای اُمُو یحیی آسته که ما سر زَدُم؛ آلی اُو از
 مُرده ها دُوباره زنده شُد.“

^{۱۷} چُون هیرودیس خود شی نفر ریی کده یحیی ره دِستگیر کد و اُو ره دَ بَندی خانه
 اَندختد. اُو بخاطر هیرودیا خاتونِ فِیلیپس برار خُو ای کار ره کد، چراکه هیرودیس قد
 ازو توی کد. ^{۱۸} چُون یحیی دَ هیرودیس گُفت: ”بَلدِه تُو روا نییه که خاتونِ برار خُو ره
 بگیری.“^{۱۹} امزی خاطر هیرودیا دَ برابرِ یحیی کینه گِرِفتد و میخاست که اُو ره بکُشه مگم
 نَمیتَنست،^{۲۰} چراکه هیرودیس از یحیی ترس مُوخورد، چُون اُو میدَنست که یحیی یگ
 مردِ عادِل و مُقدَّس آسته و ازو مُحافِظَت مَوکد. هر وختیکه اُو توره یحیی ره میشنید،
 بیخی گِیج-و-حیرو موشد، ولے باز ام خوش دَشت که تورای شی ره گوش کُنه.

^{۲۱} بلاخره یگ فرصت بلده هیرو دیا برابر شد. وختیکه هیرو دیس د روز سالگیره خو بلده نفرای دربار و قومندانای نظامی و کته کلونای جلیلیه یگ مهمانی ترتیب دد، ^{۲۲} دختر هیرو دیا د مجلس در آمده رقص کد و هیرو دیس و مهمونای شی ره خوشحال کد. پس پادشاه د امزو دختر گُفت: ”هر چیزی که میخاهی از مه طلب کو و ما دز تو میدیم.“ ^{۲۳} او بلده شی قسم خورده گُفت: ”هر چیزی که از مه طلب کنی، ما دز تو میدیم حتی اگه نیم مملکت مه ام بشه.“ ^{۲۴} دختر برو رفته د آبه خو گُفت: ”چیز خیل طلب کنم؟“ آبه شی گُفت: ”سر یحیای تعمیر دهنده ره.“ ^{۲۵} فوری دختر دویده د پیش پادشاه آمد و خواهش کده گُفت: ”ما میخایم که امی آلی سر یحیای تعمیر دهنده ره د یگ پطنوس دز مه بدی.“ ^{۲۶} پادشاه غدر غمگی شد، ولی بخاطر احترام د قسم خو و ام بخاطر مهمونا نخواست که خواهش دختر ره رد کنه. ^{۲۷} دستی پادشاه جلاد ره ری کد و امر کد که سر یحیی ره بیره. او رفته د بندی خانه سر یحیی ره از تن شی جدا کد ^{۲۸} و سر شی ره د یگ پطنوس اُورده د دختر دد و دختر او ره د آبه خو دد. ^{۲۹} وختیکه شاگردای یحیی ای خبر ره شنید، اونا آمد و جسد شی ره برده د یگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولا دوباره د گرد عیسی جم شد و پگ چیزای ره که کدد و تعلیمی ره که ددد دزو نقل کد. ^{۳۱} او دزوا گُفت: ”شمو تنهای خو د یگ جای گوشه بیید و کم وری دمراسی کنید.“ چون کلو مردم میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو وخت ندشت.

^{۳۲} پس اونا تنهای خو د کشتی سوار شده د یگ جای گوشه رفت. ^{۳۳} مگم غدر کسا اونا ره د حال رفتو دید و اونا ره سنخت و از تمام شارا پای پیده امو سو ری شد و ازوا کده پیش د اونجی رسید.

^{۳۴} امی که عیسی از کشتی تا شد، جمعیت کته ره دید و دل شی د حال ازوا سوخت،

چراکه اونا رقم گوسپندوی بے چوپو بود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیم بدیه.

^{۳۵} ازی که روز تیر شد، یارای شی د پیش ازو آمده گفت: ”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده. ^{۳۶} امیا ره رخصت کو که د منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خو خریده بخوره.“ ^{۳۷} مگم او د جواب ازوا گفت: ”خودون شمو بلده ازوا یگو چیز بدید که بخوره.“ اونا دزو گفت: ”آیا مو رفته دوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بخوره؟“ ^{۳۸} او دزوا گفت: ”چند نان درید؟ بورید و بنگرید.“ اونا رفته معلومات گرفت و گفت: ”پنج نان و دو ماهی.“ ^{۳۹} اوخته دزوا امر کد که پگ مردم ره دُل دُل د بله سوزه ها بشندنه. ^{۴۰} پس مردم د دل های صد نفری و پنجاه نفری ششت. ^{۴۱} اوخته عیسی امو پنج نان و دو ماهی ره گرفته سون آسمو توخ کد و شکرگزاری کده نان ها ره ٹوئه کد و د یارای خو دد تا د پیش مردم بیله؛ و امو دو ماهی ره ام د بین ازوا تقسیم کد. ^{۴۲} پگ مردم خورد و سیر شد ^{۴۳} و یارا ٹوئه-و-پرچه نان و ماهی ره که جم کد دوازده سبد پر شد. ^{۴۴} کسای که نان خورد، تقریباً پنج هزار مرد بود.

راه رفتو د بله او دریا

^{۴۵} عیسی فوری یارای خو ره وادار کد که د کشتی سوار شنه و پیشلون ازو د او طرف دریا د بیت صیدا بوره تا خود شی امو جمعیت ره رخصت کنه. ^{۴۶} بعد از خدا حافظی قد مردم، او بلده دعا کدو د بله یگ کوه رفت. ^{۴۷} وختیکه شام شد، کشتی د مینکل دریا رسید و عیسی تنهای خو د خشکی بود. ^{۴۸} او دید که یارای شی کشتی ره د سختی حرکت میدیه، چون باد از دم روی ازوا میزد. پس او تقریباً د پیره چارم شاو د روی او دریا راه رفته سون ازوا آمد و میخاست که از بغل ازوا تیر شنه. ^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او د روی دریا راه مور، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد، ^{۵۰} چون پگ ازوا او ره دیده ترس خورد. مگم او فوری قد ازوا د توره گفتو شد و گفت: ”باجرات بشید؛ ما آستم،

ترس نَخورید.“^{۵۱} اوخته او قد ازوا د کِشتی سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً حَیرو شدند،^{۵۲} چراکه مُعجزه نان ره پی نَبُردد، بلکه دل های ازوا سخت شدند.

شفا ددونِ ناجورا د گنيسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شد، د سرزمین گنيسارت آمد و د اونجی لنگر اندخته کِشتی ره ایسته کد.^{۵۴} امی که اونا از کِشتی بُرو آمد، مردم فوری عیسی ره شِنخت^{۵۵} و د عَجَله د سرتاسر امزو منطقه رفت و ناجورا ره د بله توشکا ایسته د هر جای که شنید عیسی د اونجی آسته، بُرد.^{۵۶} و د هر جایی که عیسی مورفت یعنی د آغیلا، شارا و اطراف، مردم ناجورا ره د چار راهی ها می ایشت و د پیش ازو عذر-و-زاری مُوكد که بلده ازوا اجازه بدیه تا د دامون چپن شی دست بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا مُوكد.

د باره پاکي و نجاست

۷ ^۱ د امزو غیت فریسیا و بعضی عالمای دین که از اورشلیم آمدد د گردِ عیسی جَم شد.^۲ اونا دید که بعضی از یارای شی قد دستای ناپاک، یعنی ناشسته نان مُوخوره.^۳ خودون فریسیا، بلکه تمام یهودیا تا دستای خو ره خوب نشیه، نان مُوخوره و د امزی رقم رسم-و-رواج بابه کلونای خو ره نگاه مونه؛^۴ مثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره نشیه چیز مُوخوره. امچنان غدر رواج های دیگه ام آسته که اونا نگاه مونه، مثلاً شُشتون پيله ها، دیگ ها، آفتوه ها، ظرفای مسی و تخت ها.^۵ اوخته فریسیا و عالمای دین ازو پُرسان کد: ”چرا یارای تو د مُطابق رسم-و-رواج بابه کلونای مو رفتار نمونه، بلکه قد دستای ناپاک نان مُوخوره؟“

^۶ او د جواب ازوا گفت: ”اشعیای نبی د باره شمو ریاکارا دُرست پیشگویی کده، امو رقم که نوشته شده:

ای مردم قد لبای خو دز مه احترام مونه،

مگم دل های شی از مه دور آسته؛

۷ اونا بے فایده مره پرستش مونه،

چون اونا رسم-و-رواجی ره تعلیم میدیه

که اصول انسانی آسته.

۸ شمو احکام خدا ره نادیده گرفته رسم-و-رواج انسانی ره محکم میگیرید. “امچنان دزوا گفت: ”شمو احکام خدا ره د آسانی باطل مونیید تا رسم-و-رواج خو ره د جای بیرید. ۱۰ چون موسی گفته: ”آته و آبه خو ره احترام کو، و هر کسی که د آته و آبه خو دو-و-دشنام بدیه، باید کشته شنه. ۱۱ مگم شمو موگید: ”اگه یگ نفر د آته یا آبه خو بگیه، ”امو کومک که از دست ازمه دز شمو میرسید، د خدا وقف شد. ۱۲ اوخته شمو دیگه او ره نمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خو انجام بدیه. ۱۳ د امزی رقم شمو کلام خدا ره د وسیله رسم-و-رواج خو که جاری کید باطل مونیید و ازی رقم کارا غدر مونیید.“

۱۴ اوخته عیسی بسم جمعیت مردم ره کوی کده دزوا گفت: ”پگ شمو دز مه گوش بدید و بفامید: ۱۵ هیچ چیزی د برون انسان نییه که د داخل شی بوره و او ره نجس کنه، بلکه چیزای که از داخل شی بر موشه، اونا آسته که او ره نجس مونه. ۱۶ [هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره.“]

۱۷ وختیکه از پیش جمعیت مردم د خانه در آمد، یارای شی معنای مثل ره ازو پرسان کد. ۱۸ او دزوا گفت: ”آیا شمو ام پی نموبرید؟ آیا نموفامید که هر چیزی که از برو د داخل انسان مور، نمیتنه او ره نجس کنه؟ ۱۹ چون خوراک د قلب شی داخل نموشه،

بَلَكِه دَ مِعْدَه موره و بعد ازو دَ كِنارآب پورته موشه. “ دَ امزی رقم اُو تمام خوراك ها ره پاك اعلان كد. ^{۲۰} و اُو اِدامه دده گُفت: ” چيزی كه از وجودِ انسان بُر موشه، اُمُو انسان ره نجس مونه، ^{۲۱} چُون از درون، از دِلِ انسان اُسته كه ايني چيزا بُر موشه: فِكراي بَد، فسادِ اخلاقي، دُزي، قتل، ^{۲۲} زنا، طَمع، شرارت، فَرِيب، شَهوتِ پَرستى، حسادت، تَهْمَت، كِبَر-و-غُرور و لَوْدگى. ^{۲۳} پگِ امزی چيزاي بَد از داخلِ بُر موشه و انسان ره نجس مونه. “

ايمان يگ خاتون غير يهود

^{۲۴} عيسى اُونجى ره ايله كده دَ سرزمينِ صُور رفت و دَ يگ خانه داخل شد؛ اُو نَميخاست كه كس خبر شُنه، ولِے نَتِنست كه تاشه بُمه. ^{۲۵} اوخته يگ خاتو كه دُخترِ ريزه شى روحِ ناپاك دشت، امى كه دَ باره عيسى شَنِيد، فُورى اَمده خود ره دَ پيشِ پايای شى اَندخت. ^{۲۶} اُمُو خاتو يگ يونانى و از فَنِيقِيه سُوريه بُوَد. اُو دَ پيشِ عيسى عُدَر-و-زارى كد كه چِن ره از دُختر شى بُر كُنه. ^{۲۷} عيسى دَزو گُفت: ” بيل كه اوّل بچكچا سير شُنه، چُون خُوب نيبه كه نانِ بچكچا ره بگيرى و دَ پيشِ سگا پورته كنى. “ ^{۲۸} ليكن اُمُو خاتو دَ جواب شى گُفت: ” يا مولا، ولِے حتى سگا ام از مِيدگى هاى كه از دِستِرخونِ بچكچا موفته، مُوخوره. “ ^{۲۹} عيسى دَزو گُفت: ” بورُو، بخاطرِ گُفتونِ امزى توره تُو، چِن از دُختر تُو بُر شد. “ ^{۳۰} وختيكه اُمُو خاتو خانه خُو رفت، ديد كه دُختر شى دَ بله جاگه خاو اُسته و چِن ازو بُر شده.

آدم گر-و-گنگه شفا پيدا مونه

^{۳۱} اوخته عيسى از منطقه صُور بُر شد و از راهِ صِيدون از مينكلِ سرحدِ ديكاپوليس دَ دريای جليليه اَمَد. ^{۳۲} دَ اُونجى مردمِ يگ آدمِ گر ره دَ پيشِ عيسى اُورد كه زبون شى بند موشد و اونا دَ پيشِ عيسى عُدَر-و-زارى كد كه دستِ خُو ره دَ بله ازو آدم بيله.

۳۳ اوخته عیسی او ره از مینکل جمعیت کشیده د یگ گوشه بُرد و کلکای خور ره د گوشای ازو ایشته و لعاب دان خور ره د زیون شی ملید ۳۴ و سون آسمو توخ کده یگ آه کشید و دزو گفت: ”افتح!“ یعنی ”واز شو!“ ۳۵ فوری گوشای ازو واز شد و بندش زیون شی از بین رفت و او صحیح توره گفت. ۳۶ اوخته عیسی دزوا امر کد که دزی باره د هیچ کس نقل نکنه، مگم هر چیقس کلوتر اونا ره منع کد، اونا کلوتر امو توره ره تیت کد. ۳۷ مردم بے اندازه حیرو شدد و موگفت: ”او تمام کارا ره د خوبی انجام دده. او حتی گر ها ره شنوا مونه و گنگه ها ره د توره گفتو میره.“

نان ددو د چار هزار نفر

۸ د امزو روزا بسم یگ جمعیت کته جم شد و ازی که بلده خوردو چیز ندشت عیسی یارای خور ره کوی کده دزوا گفت: ۲ ”دل مه د حال امزی جمعیت موسوزه، چون سه روز شده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره. ۳ اگه اونا ره گشنه د خانه های شی ری کنم، اونا د بین راه از حال موره، چراکه بعضی ازوا از راه دور آمده.“ ۴ یارای شی د جواب ازو گفت: ”کی میتنه امیا ره دمزی بیابو از نان سیر کنه؟“ ۵ عیسی ازوا پُرسان کد: ”چند نان درید؟“ اونا گفت: ”هفت نان.“ ۶ پس د جمعیت مردم امر کد که د روی زمی بشینه. اوخته امو هفت نان ره گرفته شکرگزاری کد و ٹوټه کده د یارای خور دد تا د پیش جمعیت مردم بيله؛ و اونا ایشته. ۷ اونا چند ماهی ریزه ام دشت. عیسی اونا ره ام برکت دد و امر کد که د پیش مردم بيله. ۸ پگ ازوا خورده سیر شد و اونا ٹوټه۔ و پرچه باقی منده ره که جم کد، هفت سبد پُر شد. ۹ تعداد ازوا تقریباً چار هزار نفر بود. بعد ازو عیسی اونا ره رخصت کد ۱۰ و خود شی دستی قد یارای خور د کشتی سوار شد و د منطقه دلمانوته رفت.

فريسيا مُعجزه طلب مُونه

^{۱۱} اوخته فريسيا آمد و جر-و-بحث ره قد عيسى شروع كد و از روى آزمائش تقاضاى مُعجزه آسمانى كد. ^{۱۲} او از دل خويگ آه كشيد و گُفت: ”چرا اى نسل مُعجزه طلب مُونه؟ ما حقيقت ره دز شمو موگم، هيچ مُعجزه بلده امزى نسل نشو دده نموشه.“ ^{۱۳} و اونا ره ايله كده پس د كشتى ششت و د او طرف دريا رفت.

خميرمايه فريسيا و هيروديس

^{۱۴} د امزو غيت يارا پرمشت كدد كه نان بگيره و د كشتى ام كلوتر از يگ نان قد خو نداشت. ^{۱۵} اوخته عيسى اونا ره باخبر كده گُفت: ”باخبر بشيد كه از خميرمايه فريسيا و خميرمايه هيروديس احتياط كنيد.“ ^{۱۶} پس اونا قد يگديگه خو گُفت: ”اى ره از خاطرى گُفت كه نان ندرى.“ ^{۱۷} عيسى اى ره پى برده دزوا گُفت: ”چرا د باره ازى كه نان ندريد د بين خو توره موگيد؟ آيا هنوز ام پى نمويريد و نموفاميد؟ آيا دل هاى شمو سخت آسته؟“ ^{۱۸} آيا شمو چيم دريد و لى نمينگرديد و گوش دريد و لى نميشنويد؟ آيا د ياد شمو نييه؟ ^{۱۹} وختيكه امو پنج نان ره بلده پنج هزار نفر ثوئه كدم، از ثوئه-و-پرچه كه جم كديد چند سبد پر شد؟“ اونا گُفت: ”دوازده سبد.“ ^{۲۰} او گُفت: ”وختيكه هفت نان ره بلده چار هزار نفر ثوئه كدم، از ثوئه-و-پرچه كه جم كديد چند سبد ره پر كديد؟“ اونا گُفت: ”هفت سبد.“ ^{۲۱} پس عيسى دزوا گُفت: ”آيا تا هنوز ام نموفاميد؟“

شفا ددون يگ آدم كور د بيت صيدا

^{۲۲} وختى اونا د بيت صيدا آمد، مردم يگ آدم كور ره د دير عيسى آورد و د پيش شى عذر-و-زارى كد كه دست خو ره د بله ازو بيله. ^{۲۳} او از دست امزو آدم كور گرفت و او ره از آغيل برو برد. بعد ازو چيمائى شى ره لعاب دان كد و دستاى خو ره د بله ازو

ایشته از شی پُرسان کد: ”آیا کُدم چیز مینگری؟“^{۲۴} او باله توخ کده گُفت: ”مردم ره مینگرم که مثل برختا وری معلوم موشه و راه میگرده.“^{۲۵} عیسی بسم دستای خوره دَ بله چیمای ازو ایشته. اوخته او دقیق توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید.^{۲۶} پس عیسی او ره دَ خانه شی ری کده گُفت: ”دَ امزو آغیل نرو.“

اقرارِ پترُس دَ باره مسیح

^{۲۷} عیسی و یارای شی دَ آغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت. او دَ بین راه از یارای خو پُرسان کده گُفت: ”مردم مره کی میدنه؟“^{۲۸} اونا دَ جواب شی گُفت: ”بعضی ها موگیه یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه موگیه الیاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا.“^{۲۹} او ازوا پُرسان کد: ”شمو مره کی میدنید؟“ پترُس دَ جواب شی گُفت: ”تو مسیح آستی.“^{۳۰} پس عیسی دزوا امر کد که دَ باره ازو دَ هیچ کس چیز نگیه.

عیسی دَ باره مرگ خو پیشگویی مونه

^{۳۱} اوخته او شروع دَ تعلیم ددون ازوا کد و گُفت: ”لازم آسته که «باچه انسان» رنج-و-عذاب کلو بنگره و دَ وسیله ریش سفیدا، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین رد شده کشته شنه و بعد از سه روز دوباره زنده شنه.“^{۳۲} عیسی امی توره ره واضح گُفت؛ و پترُس او ره دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که او ره منع کنه.^{۳۳} مگم عیسی پس دور خورد و سون یارای خو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: ”از مه دور شو، ای شیطو! چراکه فکر تو دَ چیزای الهی نییه، بلکه دَ چیزای انسانی آسته.“

^{۳۴} اوخته عیسی جمعیت مردم ره قد یارای خو کوی کد و دزوا گُفت: ”اگه کسی میخایه که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه و صلیب خوره باله کده از پشت ازمه

٢٥. “چون هر کسی که بخایه جان خوره نجات بدیه، اوره از دست میدیه؛ مگم هر کسی که جان خوره بخاطر ازمه و خوشخبری از دست بدیه، اوره نجات میدیه. ٢٦. بلده انسان چی فایده دره که تمام دنیا ره دست بیره، مگم جان خوره از دست بدیه؟ ٢٧. یا انسان د عوض جان خو چیزخیل دده میتنه؟ ٢٨. پس هر کسی که از مه و از تورای مه د مینکل امزی نسل زناکار و گناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه د بزرگی-و-جلال آته خو قد ملایکه های مقدس مییه ازو ننگ مونه.

٩. او دزوا گُفت: “ما حقیقت ره دز شمو موگم، بعضی کسای که د اینجی ایسته یه تا پادشاهی خدا ره که قد قدرت مییه ننگره، مزه مرگ ره نمیچشه.”

تبدیلی شکل عیسی

٢. بعد از شش روز عیسی پترس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خو د بله یگ کوه قیل برد. د اونجی شکل عیسی د پیش روی ازوا تبدیل شد ٣ و کالای شی رقم برف وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د روی زمی نمیتنه کالا ره اوقس سفید کنه. ٤. اوخته الیاس قد موسی بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسی توره موگفت. ٥. پس پترس د عیسی گُفت: “اُستاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه بان جور کنی: یگ بلده از تو، یگ بلده موسی و یگ بلده الیاس.” ٦. او نمیدنست که چیزخیل بگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد. ٧. اوخته یگ اور د بله ازوا سایه کد و از اور یگ آواز آمده گُفت: “اینمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از آید شی شنید.” ٨. بے بلغه وختی اونا چار طرف خوره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسی و بس.

٩. وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسی دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکنه تا زمانی که «باچه انسان» از مرده ها دوباره زنده نشده. ١٠. پس اونا امی

توره ره د پيشِ خودون خو نگاه كد و از يگديگه خو سوال موكد كه امي «از مرده ها دوباره زنده شو» چي معني دشته بښه.

۱۱ اوخته اونا از عيسى پُرسان كده گُفت: ”چرا عالمای دين موكيه كه الياس بايد اول ببينه؟“ ۱۲ او د جواب ازوا گُفت: ”دُرست آسته كه الياس اول ميبه تا تمام چيزا ره اصلاح كنه. ولي د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده كه او بايد غدر رنج بنگره و تحقير-و-توهين شنه؟“ ۱۳ مگم ما دز شمو موكم كه الياس گاه آمد و اونا هر چيزي كه خاست د حق ازو كد، امو رقم كه د باره شي نوشته شد.

باچه جندی شفا پيدا مونه

۱۴ وختيکه اونا د پيش ديگه يارا رسيد، يگ جمعيت كنه ره د گرد ازوا بيد و بعضي عالمای دين قد ازوا جر-و-بحث موكد. ۱۵ امي كه مردم عيسى ره بيد، پگ شي غرق حيرت شد و دويده دويده آمد تا قد ازو منده نشي كنه. ۱۶ اوخته عيسى ازوا پُرسان كد: ”د باره چيزخيل قد ازوا جر-و-بحث مونيدي؟“ ۱۷ يگ آدم از مينكل جمعيت مردم د جواب شي گُفت: ”استاد، ما باچه خو ره د پيش ازتو اورديم؛ او گرفتار يگ روح ناپاك آسته كه او ره گنگه كده. ۱۸ هر وختيکه او ره ميگيره، او ره د زمي ميندزه و از دان شي قف بر موشه و او دندونای خو ره ميخيه و شخك مومنه. ما از يارای تو خواهش كدم كه روح ناپاك ره بر كنه، مگم اونا نتنست.“ ۱۹ عيسى د جواب ازوا گُفت: ”آي نسل بے ايمان! تا كي ما قد شمو بشم و تا كي شمو ره تحمل كنم؟ او ره پيش ازمه بيريد.“ ۲۰ اونا او ره د پيش عيسى اورد. امي كه روح ناپاك عيسى ره بيد، فوري د بله امزو باچه حمله اورد و او د زمي افنده تو-و-پيچ خورد و از دان شي قف بر شد. ۲۱ عيسى از آته شي پُرسان كد: ”چيقس دير شده كه امي تكليف ره دره؟“ او گُفت: ”از ريزگي.“ ۲۲ امي روح ناپاك غدر وختا او ره د آتش و او ميندزه تا او ره نابود كنه. آلي اگه يگو كار ميتني، د حال ازمو رحم كده مو ره كومك كو.“ ۲۳ عيسى دزو گُفت: ”اگه بتني ايمان

بیری، بلده کسی که ایمان دره تمام چیزا ممکن آسته.“^{۲۴} آته امزو باچه فوری چیغ زده گُفت: ”ما ایمان میرم؛ د باره بے ایمانی مه دز مه کومک کو!“^{۲۵} وختی عیسی دید که جمعیت مردم د گردِ ازو د زودی جم موشه، او د بله روح ناپاک هیبت کده دز شی گُفت: ”آی روح کر و گنگه، دز تو حکم مونم که ازو بر شو و دیگه هرگز د پوست ازو داخل نشو.“^{۲۶} اوخته روح ناپاک چیغ زد و باچه ره یگ تکان سخت دده بر شد و امو باچه مثل مرده جور شد، د اندازه که غدر کسا گُفت: ”او مرده.“^{۲۷} مگم عیسی از دست شی گرفته او ره باله کد و او سر پای خو ایسته شد.

^{۲۸} وختی عیسی د خانه داخل شد، یارای شی د تنهایی ازو پُرسان کد: ”چرا مو نتستی او ره بر کنی؟“^{۲۹} او دزوا گُفت: ”ای رقم روح د وسیله هیچ چیز بر نموشه، جز د وسیله دُعا.“

عیسی بسم د باره مرگ خو پیشگویی مونه

^{۳۰} عیسی و یارای شی ازونجی بر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. او نمیخواست که کس خبر شنه،^{۳۱} چون او د یارای خو تعلیم میدد و دزوا موگفت: ”«باچه انسان» د دست مردم تسلیم موشه و اونا او ره موکُشه و سه روز بعد از کُشته شدو دوباره زنده موشه.“^{۳۲} مگم اونا مقصد توره شی ره نفامید و ترس خورد که ازو پُرسان کنه.

بحث د باره بزرگی

^{۳۳} اوخته اونا د کفرناحوم آمد و غیتیکه اونا د خانه بود، عیسی از یارای خو پُرسان کد: ”د بین راه د باره چیزخیل قد یگدیگه خو جر-و-بحث موکید؟“^{۳۴} اونا چپ مند، چراکه د راه قد یگدیگه خو جر-و-بحث موکد که د مینکل ازوا کی بزرگتر آسته.^{۳۵} عیسی ششت و امو دوازده یار ره کوی کده دزوا گُفت: ”هر کسی که میخایه اول بشه، او باید

آخِرِ پگ و غلامِ پگ بشه.“^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره د مینکل ازوا ایستلجی کد و او ره د بغل خو گرفته دزوا گُفت: ”هر کسی که یکی امزی بچکیچا ره د نام ازمه قبول کُنه، مره قبول کده و هر کسی که مره قبول کده، نه مره، بلکه امو ره قبول کده که مره ری کده.“

هر کسی که مخالف مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوحنا گُفت: ”اُستاد، مو یگ نفر ره دیدی که د نام ازتو جنیات ره بر مؤکد و مو او ره منع کدی، چراکه او از جم ازمو نبُود.“^{۳۹} لیکن عیسی گُفت: ”او ره منع نکُنید، چُون هیچ کس نمیتنه که د نام ازمه یگ مُعجزه کُنه و یگ لحظه بعد د باره ازمه بد بُگیه.“^{۴۰} چُون کسی که د ضد مو نییه، او قد ازمو یه.

^{۴۱} هر کسی که دز شمو د نام ازمه یگ پيله او بدیه که وُچی کُنید فقط بخاطری که د مسیح تعلق درید، ما حقیقت ره دز شمو موگم که او بے اجر نمومنه.

اخطار د وسوسه کُننده ها

^{۴۲} هر کسی که باعث گمراهی یکی امزی ریزه گینا شنه که دز مه ایمان دره، بلده ازو بهتر آسته که یگ سنگ آسیا د گردون شی اوزو شده د دریا پورته شنه.^{۴۳} پس اگه دست تو باعث موشه که تو گمراه شنی او ره قطع کو، چُون بلده تو بهتر آسته که چننه د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو دست د دوزخ بُفتی، د آتش گل ناشدنی،^{۴۴} [د جایی که کرم شی نمومره و آتش گل نموشه].^{۴۵} اگه پای تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره قطع کو، چُون بلده تو بهتر آسته که لنگ د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو پای د دوزخ پورته شنی،^{۴۶} [د جایی که کرم شی نمومره و آتش گل نموشه].^{۴۷} اگه چیم تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره بر کو، چُون بلده تو بهتر

آسته که قد یگ چیم د پادشاهی خدا داخل شنی، نسبت دزی که قد دو چیم د دوزخ پورته شنی،^{۴۸} د جایی که کرم شی نمومره و آتش گل نموشه.

^{۴۹} چون تمام کسا قد آتش نمکی موشه. ^{۵۰} نمک خوب آسته، لیکن اگه نمک شوری خو ره از دست بدیه، چطور میتنه که مزه شی پس بییه؟ شمو د خودون خو نمک دشته بشید و قد یگدیگه خو د صلح-و-صفا زندگی کنید.

د باره طلاق

۱۰ عیسی اونجی ره ایله کد و د منطقه یهودیه و او طرف دریای اردن رفت. جمعیت مردم بسم د گرد ازو جم شد و او مطابق عادت خو باز ام اونا ره تعلیم دد.

^۲ دمزو غیت بعضی فریسیا آمد و بلده آزمایش ازو پرسان کد: ”آیا بلده یگ مرد روا آسته که خاتون خو ره طلاق بدیه؟“ ^۳ عیسی د جواب ازوا گفت: ”موسی دز شمو چی حکم دده؟“ ^۴ اونا گفت: ”موسی اجازه دده که یگ مرد یگ طلاق نامه نوشته کنه و خاتون خو ره ایله بدیه.“ ^۵ اوخته عیسی دزوا گفت: ”موسی بخاطر سنگدلی شمو ای حکم ره بلده شمو نوشته کد. ^۶ مگم از شروع خلقت خدا اونا ره مرد و زن خلق کد. ^۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خو ره ایله کده قد خاتون خو یگجای موشه ^۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ^۹ پس چیزی ره که خدا یگجای کده، انسان نباید جدا کنه.“

^{۱۰} وختی اونا د خانه بود، یارا بسم دزی باره از عیسی سوال کد. ^{۱۱} او دزوا گفت: ”هر کسی که خاتون خو ره طلاق بدیه و قد یگ خاتون دیگه توی کنه، او د حق خاتون خو زنا مونه. ^{۱۲} و اگه یگ خاتو شوی خو ره طلاق بدیه و قد یگ مرد دیگه توی کنه، او ام زناکاری مونه.“

عیسیٰ بچکچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۳} دَمَزُو غَیْتِ مَرْدُمِ بچکچای ریزه ره دَ پِیشِ عِیْسَى اُورِد تا دَ سِرِ اَزوا دِسْتِ بیلِه؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ^{۱۴} وختیکه عیسیٰ ای کار ره دید، قار شد و دَزوا گُفت: ”بیلید که بچکچای ریزه پیشِ ازمه بییه و اونا ره مَنع نَکنید، چراکه پادشاهی خُدا دَمَزوی رِقْم کسا تَعَلُق دَره. ^{۱۵} ما حَقِیْقَت ره دَز شُمُو مُوگُم، هر کسی که پادشاهی خُدا ره رِقْم یگ بچکچیه ریزه قَبُول نَکنه، اُو هَرگِز دَزْشِ داخِل نَمُوشه.“ ^{۱۶} اوخته بچکچا ره دَ بَغْل خُو گِرِفت و دِسْتای خُو ره دَ سِرِ اَزوا ایشته اونا ره بَرکت دَد.

آدم سرمایه‌دار و زندگی ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسیٰ دَ راه مورفت، یگ آدم دَویده دَویده اَمَد و دَ پِیشِ اَزو زانو زده اَزو پُرسان کد: ”آی اُسْتادِ نِیک، ما چِیز کار کُنم تا صَاحِبِ زِنْدَگی اَبَدی شَنم؟“ ^{۱۸} عیسیٰ اَزو پُرسان کد: ”چرا مَره نِیک مُوگی؟ هِیچ کس نِیک نِیستَه بَغیر از خُدا و بَس.“ ^{۱۹} تُو احکامِ شَرِیعت ره مِیدنی که مُوگه: ’قتل نَکو، زنا نَکو، دُزی نَکو، شَاهِدی دروغ نَدی، فَرِیبکاری نَکو، آته و آبه خُو ره اِحْتِرام کُو.“ ^{۲۰} اُو آدم دَ جَوَابِ شِی گُفت: ”اُسْتاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خُو دَ جای اُورِدیم.“ ^{۲۱} عیسیٰ سُونِ اَزو تُوخ کده اُو ره مُحَبَّت کد و دَزو گُفت: ”یگ چِیز کم دَری؛ بورو، هر چِیزی که دَری سَودا کُو و پِیسِه شِی ره دَ غَرِیبا بَدی؛ اوخته تُو دَ عَالَمِ باله صَاحِبِ یگ گَنجِ مُوشی. بعد اَزو بییه و از مه پِیروی کُو.“ ^{۲۲} مگم بَخاطِرِ امزی توره لب-و-رُوی شِی اوزو شد و اُو غَمگی شُدِه اَزونجی رفت، چراکه اُو مال-و-دولتِ کَلو دَشت.

^{۲۳} اوخته عیسیٰ چاردور خُو ره تُوخ کده دَ یارای خُو گُفت: ”چِیْقَسِ سَخْت اَسْتَه که آدمای دَوْلتمند دَ پادشاهی خُدا داخِل شَنه!“ ^{۲۴} یارا امزی تورای شِی حِیرو مَنَد، مگم عیسیٰ بَسْم دَزوا گُفت: ”آی بچکچا، داخِل شُدو دَ پادشاهی خُدا چِیْقَسِ سَخْت اَسْتَه!

۲۵ تیر شُدونِ اُشتر از نیفه سیزو آسوتر آسته نِسبت دَ داخلِ شُدونِ آدمِ دولتَمند دَ پادشاهی خُدا. ۲۶ اونا بے اندازه حَیرو شُدو و قد یگدیگه خُو مُوگفت: ”پس کی میتنه نجات پیدا کُنه؟“ ۲۷ عیسی سُون ازوا توخ کده گُفت: ”بَلده اِنسان ناممکن آسته، مگم نه بَلده خُدا، چراکه بَلده خُدا پگ چِزا مُمکن آسته.“

۲۸ پترس دَ توره گُفتو شُد و دَزو گُفت: ”مو تمام چِیز خُو ره ایله کدے و از تو پیروی مونی.“ ۲۹ عیسی گُفت: ”ما حقیقت ره دَز شمو مُوگم، هیچ کسی ره پیدا نمیتنید که خانه یا برارو یا خوارو یا آته یا آبه یا بچکیچا یا زمین خُو ره بخاطر ازمه و خوشخبری ایله کُنه، ۳۰ و دَ ای دُنیا صد برابر خانه ها، برارو، خوارو، آبه گو، بچکیچا و زمینا ره قد آزار-و-اَذیت قتی دَ دست نیره و دَ عالمی که مییه صاحبِ زندگی ابدی نشنه. ۳۱ مگم غدر کسای که اول آسته آخر موشه و آخرها اول.“

سومنه پیشگویی عیسی دَ باره مرگ شی

۳۲ عیسی و یارای شی دَ راه بُود و سُون باله طرفِ اورشَلیم مورفت و عیسی پیش پیش ازوا ریی بُود. یارا حیرت زده شُدو و کسای که از پُشت ازوا میمد، ترس خوردد. عیسی امو دوازده ره بسم دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که دَزوا بگیه که چیزخیل دَ بَله شی مییه ۳۳ و گُفت: ”اینه، مو دَ اورشَلیم موری و «باچه اِنسان» دَ دستِ پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین تسلیم موشه و اونا او ره محکوم دَ مرگ مونه و دَ دستِ مردمای غیر یهود تسلیم مونه؛ ۳۴ اونا او ره ریشخند کده دَ بَله شی تُف میندزه و او ره قمچی میزنه و موكشه، ولے دَ روزِ سوم او دوباره زنده موشه.“

درخاستِ یعقوب و یوحنا

۳۵ یعقوب و یوحنا باچه های زیدی دَ پیشِ عیسی آمد و گُفت: ”اُستاد، مو میخاهی هر

چیز که از تو درخاست کنی، تو بلده مو انجام بدی.“^{۳۶} او دزوا گفت: ”چی میخاید که بلده شمو انجام بدم؟“^{۳۷} اونا دزشی گفت: ”اجازه بدی که د بزرگی جلال تو یگ مو د دست راست و دیگه مو د دست چپ تو بشینی.“^{۳۸} عیسی دزوا گفت: ”شمو نمیدید که چیز خیل طلب مونی. آیا میتید از جامی وچی کنید که ما وچی مونم، یا غسل تعمیدی ره بگیرید که ما قد شی غسل تعمید دده موشم؟“^{۳۹} اونا د جواب شی گفت: ”آرے، میتی.“ عیسی دزوا گفت: ”دُرست آسته، از جامی که ما وچی مونم، شمو ام وچی مونی و غسل تعمیدی ره که ما میگیرم، شمو ام قد ازو غسل تعمید دده موشید؛^{۴۰} مگم شستو د دست راست یا چپ مه د اختیار ازمه نییه، بلکه بلده کسای آسته که بلده ازوا آماده شده.“

^{۴۱} وختیکه ده یار دیگه ای توره ره شنید، اونا د بله یعقوب و یوحنا قار شد.^{۴۲} اوخته عیسی اونا ره کوی کد و دزوا گفت: ”شمو میدید که د مینکل مردمای غیر یهود کسای که حکمران حساب موشه، اونا د بله ازوا باداری مونه و کته کلونای ازوا د بله ازوا جبر-و-ستم موکونه.“^{۴۳} مگم د بین ازشمو باید ای رقم نبشه، بلکه هر کسی که د مینکل شمو میخایه کته بشه، باید خدمتگار شمو بشه.^{۴۴} و هر کسی که د مینکل شمو میخایه پیش قدم بشه، باید غلام پگ بشه.^{۴۵} چون «باچه انسان» نمده که خدمت شنه، بلکه تا خدمت کنه و جان خو ره د راه غدر کسا فدا کنه.“

شفا ددون بارتیمائوس کور

^{۴۶} پس اونا د شار اریحا آمد. د حالیکه عیسی قد یارای خو و یگ جمعیت کته از اریحا برو مورفت، بارتیمائوس باچه تیمائوس که یگ گداگر کور بود د بغل راه شستد.
^{۴۷} وختی بارتیمائوس شنید که او عیسی ناصری آسته، او د چیغ زدو شد و گفت: ”آی عیسی باچه داوود، د بله مه رحم کو!“^{۴۸} غدر کسا د بله ازو هیبت کد که چپ شنه، مگم او کلوتر چیغ زده گفت: ”آی باچه داوود، د بله مه رحم کو!“^{۴۹} اوخته عیسی ایسته شده

گفت: "او ره کوی کُنید." اونا امو آدم کور ره کوی کد و دزو گفت: "باجرات بش؛ باله شو که توره کوی مونه." ^{۵۰} او فوری چپن خوره او سو اندخت و از جای خو پریده د پیش عیسی آمد. ^{۵۱} عیسی دزو گفت: "چی میخاهی که بلده تو انجام بدم؟" آدم کور دزو گفت: "استاد، ما میخایم که بسم بینا شئم." ^{۵۲} عیسی دز شی گفت: "بورو؛ ایمان تو، توره شفا دد." او فوراً دوباره بینا شد و از پشت عیسی د راه گت شد.

داخل شدن عیسی د اورشلیم

۱۱ وختی اونا د بیت فاجی و بیت عنیا د دامون کوه زیتون که نزدیک اورشلیم آسته رسید، عیسی دو نفر از یارای خوره ری کده ^۲ دزوا گفت: "د اغیلی که پیش روی شمو آسته، بورید و امی که دزشی داخل شدید، دستی یگ کره الاغ ره پیدا مونی که د اونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس د بله شی سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید. ^۳ اگه کدم کس دز شمو بگیه، 'چرا ای کار ره مونی؟' شمو بگید: 'مولا ای ره لازم دره و دستی د امینجی پس ری مونه.'" ^۴ پس اونا رفته کره الاغ ره پیدا کد که د پالوی یگ درگه د منه کوچه بسته بود و اونا او ره واز کد. ^۵ بعضی کسای که د اونجی ایسته بود، دزوا گفت: "چیز کار مونی، چرا کره الاغ ره واز مونی؟" اونا امو چیز ره گفت که عیسی دزوا گفت. پس دزوا اجازه دد که بیره. ^۷ اوخته اونا کره الاغ ره د پیش عیسی آورد و چپن های خوره د پشت شی اندخت و عیسی د بله ازو سوار شد. ^۸ غدر مردم چپن های خوره د سر راه اوار کد و یگ تعداد دیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا قطع کدد، د راه فرش کد. ^۹ کسای که پیشلون ازو مورفت و کسای که از پشت شی میمد، چیغ زده مگوگفت:

"هوشیعیانا!"

مبارک آسته کسی که د نام خداوند مییه.

۱۰ مُبارک آسته پادشاهی بابه‌کلون مو داؤود که دَ حالِ اَمَدو یه!

هوشی‌عانا دَ بلندترین جای عالم باله.

۱۱ اوخته عیسی دَ اورشلیم داخل شد و دَ خانه خدا رفت و چارطرف خو سون تمام چیزا توخ کد، مگم ازی که ناوخت بُود او قد دوازده یار خو دَ بیت عنیا رفت.

عیسی درخت انجیر ره نالت مونه

۱۲ روز دیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا برو آمد، عیسی گُشنه شد. ۱۳ او از دور یگ درخت انجیر پربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه دزو پیدا کنه. وختیکه دَ پیش شی رسید بغیر از بلگ دزو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصل انجیر نبود. ۱۴ اوخته دَ درخت گفت: "بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تو نخوره." و یارای شی ای ره شنید.

رفتون عیسی دَ خانه خدا

۱۵ بعد ازو اونا دَ اورشلیم آمد و عیسی دَ خانه خدا داخل شده دَ بر کدون کسای شروع کد که دَ خانه خدا خرید و فروش موکد. او میزای صرافا و چوکی های گوتر فروشا ره سرچپه کد ۱۶ و دَ هیچ کس اجازه ندد که مال خو ره از مینکل خانه خدا تیر کنه. ۱۷ او دَ مردم تعلیم میدد و موگفت: "آیا نوشته نشده که،

'خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گفته موشه؟'

مگم شمو ای ره غار دزا جور کدید.

۱۸ وختیکه پیشوایون عالی مقام و عالمای دین ای ره شنید، اونا دَ پشت یگ فرصت بر شد که چطور او ره از بین بیره؛ چون اونا ازو ترس موخورد، چراکه پگ مردم از تعلیم

شی حَیرو مَنَدُد. ^{۱۹} وختیکه شام شُد، عیسی و یارای شی از شار بُرو رفت.

درس از درخت انجیر

^{۲۰} صَباح گاه وختیکه اونا از ونجی تیر مُوشُد، اونا درخت انجیر ره دید که از ریشه خُشک شُدِه. ^{۲۱} پترس توره عیسی ره د یاد خو اُورد و د زشی گُفت: ”اُستاد، اونه امو درخت انجیر ره که نالت کدی خُشک شُدِه.“ ^{۲۲} عیسی د جواب ازوا گُفت: ”د خدا ایمان د شته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دز شمو مُوگم، اگه کس د امزی کوه بُگیه، ’کنده شو و د دریا پورته شو،‘ و د دل خو شک نکنه، بلکه ایمان د شته بشه که چیزی که مُوگیه واقع مُوشه، او بلده شی انجام دده مُوشه. ^{۲۴} امزی خاطر دز شمو مُوگم، هر چیزی ره که د دعا طلب کنید، یقین د شته بشید که او ره د دست اُورید و او از شمو مُوشه. ^{۲۵} وختیکه بلده دعا ایسته مُوشید، اگه د ضد کدم کس یگو چیز د دل خو درید، او ره ببخشید تا آته آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره ببخشه. ^{۲۶} [لیکن اگه شمو نبخشید، آته آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره نموبخشه.]“

قدرت و اختیارات عیسی

^{۲۷} اونا بسم د اورشلیم آمد. د حالیکه عیسی د خانه خدا قدم میزد، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین و ریش سفید د پیش شی آمد ^{۲۸} و گُفت: ”قد کدم اختیار ای کارا ره مونی؟ کی دز تو امی اختیار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟“ ^{۲۹} عیسی دزوا گُفت: ”ما ام از شمو یگ سوال پُرسان مُونم و شمو دز مه جواب بدید؛ اوخته ما دز شمو مُوگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غسل تعمید یحیی از عالم باله بود یا از انسان؟ دز مه جواب بدید.“ ^{۳۱} اونا قد یگدیگه خو مشوره کده گُفت: ”اگه بگی که از عالم باله بود، اوخته او مُوگیه، پس چرا دزو ایمان نُورید؟“ ^{۳۲} و اگه بگی که از انسان بود، مردم مو ره مُوکشه.“ چون اونا از جمعیت مردم ترس مُو خورد، چراکه پگ مردم یحیی ره

پيغمبر ميديست،^{۳۳} و امزي خاطر اونا د جواب عيسى گُفت: ”مو نميدني.“ عيسى دزوا گُفت: ”ما ام دز شمو نموگم که قد کدم اختيار اي کارا ره انجام ميديم.“

مثل باغواناي ظالم

۱۲ اوخته عيسى د مثل قد ازوا د توره گُفتو شد و گُفت: ”يگ آدم يگ باغ انگور جور کد و د گرداگرد شي ديوال باله کد. بعد ازو د منه شي يگ چرخشت جور کد و يگ برج پيره داري ام بلده شي آباد کد. اوخته او ره د باغوانا اجاره دد و خود شي د سفر رفت.^۲ د فصل انگور او يگ غلام ره د پيش باغوانا ري کد تا اونا حق شي ره از حاصل باغ انگور بگيره.^۳ مگم اونا امو غلام ره لت-و-کوب کده دست خالي ري کد.^۴ او يگ غلام ديگه ره د پيش ازوا ري کد. اونا او ره قد سنگ زده سر شي ره ميده کد و دز شي بے حرمتي کد.^۵ او بسم يگ غلام ديگه ره ري کد و اونا او ره کُشت. و غدر کساي ديگه ره ام ري کد که اونا بعضي ازوا ره لت-و-کوب کد و بعضي هاي شي ره کُشت.^۶ او يگ نفر ديگه ام دشت که او باچه دوست-دشتني شي بود. آخر کار او ره د پيش ازوا ري کد و قد خود خو گُفت: ”اونا د باچه مه احترام مونه.“^۷ مگم باغوانا قد يگديگه خو گُفت: ”اينمي وارث آسته. بييد که اي ره بکشي و ميراث از مو موشه.“^۸ پس اونا باچه ره گرفته کُشت و او ره از باغ انگور برو پورته کد.^۹ آلي صاحب باغ چيز کار مونه؟ او مييه و باغوانا ره نابود مونه و باغ انگور ره د ديگه نفر تسليم مونه.^{۱۰} آيا امي نوشته ره نخانديد که موگيه:

’سنگي ره که اُستاکارا رد کد،

سنگ مهم تادو شده.

’اي کار ره خداوند کده

و دَ نَظَرِ اَزْمُو عَجِيبِ اَسْتَه.“

۱۲ رهبرای یهودیا دَ تلاشِ ازی بُود که عیسی ره دِستگیر کُنه، چُون اونا پی بُرد که ای مَثَل ره دَ ضِدِ ازوا کُفته، مگم اونا از مردُم ترس خورد. پس اونا او ره ایله کده رفت.

سوال دَ باره مالیه دَدو

۱۳ اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیرودیس ره دَ پیشِ عیسی ری کد تا او ره قد تورای خود شی دَ دام بندزه. ۱۴ اونا آمده دَزُو کُفت: ”اُستاد، مو میدنی که تو آدمِ صادقِ اُستی و دَ غَمِ کس نیستی که چی مَوگیه، چُون تو دَ ظاهرِ انسان توخ نمونی، بلکه راهِ خُدا ره دَ راستی تعلیم میدی. آیا مالیه دَدو دَ قیصر روا اُسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا ندی؟“

۱۵ عیسی ریاکاری ازوا ره پی بُرده دَزوا کُفت: ”چرا مره آزمایش مونید؟ بلده مه یگ سِکه یگ دیناری بیرید تا او ره توخ کنم.“ ۱۶ و اونا اُورد. اوخته او دَزوا کُفت: ”امی عکس و نشان از کی اُسته؟“ اونا دَ جواب شی کُفت: ”از قیصر.“ ۱۷ عیسی دَزوا کُفت: ”چیزی ره که از قیصر اُسته دَ قیصر بدید و چیزی ره که از خُدا اُسته دَ خُدا.“ و اونا از جوابِ ازو حیرو مند.

سوال دَ باره دُوباره زنده شدو

۱۸ اوخته صدوقیا که مَوکُفت قیامت و جُود ندره، دَ پیشِ ازو آمد و ازو سوال کده کُفت: ”اُستاد، موسی بلده ازمو نوشته کده که اگه برارِ یگ آدم بُمَره و خاتون شی بی اولاد دَ جای شی بُمَنه، او آدم باید قد امزو خاتو توی کُنه و بلده برارِ خو اولاد پیدا کُنه. ۲۰ یگ زمان هفت برار بود؛ اولنه شی خاتو گرفت و مُرد و دَ جای شی اولاد نَمند. ۲۱ اوخته دوّمنه شی اُمو خاتو ره گرفت و او ام مُرد و دَ جای شی اولاد نَمند؛ سوّمنه ام امی رقم شد. ۲۲ خلاصه هر هفت شی او ره گرفت و دَ جای هیچ کُدم شی اولاد نَمند. آخرکار

۲۳ پس دَ رُوژِ قِيَامَتِ اَوْ خَاتُونِ كُدَمِ ازوا مُوشه؟ چُون هر هفت شی اُو ره خاتو كُدد. “ ۲۴ عیسی دَزوا كُفت: ”آیا كُمرای شُمو امزی خاطر نیسته كه شُمو نه دَ باره كِتَابِ مُقَدَّسِ مِیْدَنِید و نه دَ باره قُدْرَتِ خُدا؟“ ۲۵ چُون وختیکه اونا از مُرده ها دُوباره زنده مُوشه، اونا نه خاتو مِیگِیره و نه شُوی مُونه، بَلَكِه رَقْمِ مَلَیكِه ها دَ عَالَمِ بَالِه اَسْتِه. ۲۶ مگم دَ باره قِيَامَتِ مُرده ها، آیا دَ كِتَابِ مُوسَى دَ قِصَّه «بُوْتِه سوزان» نَخانِید كه چَطور خُدا دَزو كُفت: ’ما خُداى اِبْرَاهِیم و خُداى اِسْحاق و خُداى یَعْقُوب اَسْتِم.‘ ۲۷ اُو خُداى مُرده ها نِییه، بَلَكِه خُداى زنده ها اَسْتِه. شُمو سخت كُمرای اَسْتِید.“

بُزْرگَتَرِینِ حُكْمِ

۲۸ یكى از عَالِمَای دِینِ اَمَدِ و شِنِید كه اونا جَر-و-بَحْثِ مُونه؛ وختی دید كه عیسی دَزوا یگ جوابِ خُوبِ دَد، اُو از شی پُرسان كد: ”كُدَمِ حُكْمِ از پگ كده مُهم اَسْتِه؟“ ۲۹ عیسی دَ جوابِ شی كُفت: ”حُكْمِ مُهمِ اِینِی اَسْتِه: ’گوشِ كُو اِی قَوْمِ اِسْرَائِیل، خُداوند، خُداى مو خُداوند یكتا اَسْتِه.‘ ۳۰ پس خُداوند، خُداى خُوره قَدِ تَمَامِ دِلِ و تَمَامِ جَانِ و تَمَامِ عَقْلِ و تَمَامِ قُوَتِ خُوه مُحَبَّتِ كُو.‘ ۳۱ و دُومِ شی اِینِی اَسْتِه: ’هَمَسَايِه خُوره رَقْمِ خُوه اَلِی دوست دَشْتِه بَش.‘ هِیچِ حُكْمِ ازى دُو كده بُزْرگَتَرِ نِییه. “ ۳۲ اوخته عَالَمِ دِینِ دَزو كُفت: ”كَلو خُوبِ اُسْتاد، تُو حَقِیْقَتِ ره كُفتی كه خُدا یگ اَسْتِه و بَغِیرِ اَزو دِیگِه نِییه. “ ۳۳ و اِی كه اُو ره قَدِ تَمَامِ دِلِ و تَمَامِ عَقْلِ و تَمَامِ قُوَتِ مُحَبَّتِ كُنِی و هَمَسَايِه خُوره رَقْمِ خُوه اَلِی دوست بَدَنِی، واقِعاً اِی از تَمَامِ هِدِیه هاى سُوخْتَنِی و قُرْبَانِی ها كده مُهمْتَرِ اَسْتِه. “ ۳۴ وختی عیسی دید كه اُو جوابِ عاقِلانِه دَد، دَزو كُفت: ”تُو از پادشاهى خُدا دُور نِیستى.“ بعد اَزو دِیگِه هِیچِ كسِ جُرأتِ نَكْدِ كه اَزو سِوَالِ كُنه.

داؤود و مسیح

۳۵ وختیکه عیسی دَ خانِه خُدا تَعْلِیمِ مِیْدَد، اُو كُفت: ”عَالِمَای دِینِ چَطور مِیْتَنِه بُگِیِه كه

مسیح باچه داؤود آسته؟ ^{۳۶} دَ حَالِيكِه خُودِ دَاؤُودِ دَ هِدَايَتِ رُوحِ اَلْقُدُسِ كُفْتِه:

’خُداوند دَ مَوْلَايِ مِه كُفْت:

”دَ دِسْتِ رَاسْتِ مِه بِشِي

تا دُشْمَنَايِ تُو رِه دَ تِي پَايِ تُو بِنْدَزَم.“

^{۳۷} اگِه خُودِ دَاؤُودِ مَسِيحِ رِه مَوْلَا مُوگِيه، چَطُور مِيْتَنِه كِه باچِه شِي بَشِه؟“ و جُمعِيَتِ كِئِه مَرْدُمِ قَد شُوقِ-و-عِلاقِه دَ تُو رَايِ اَزُو كُوشِ مِيْدَد.

عِيسِي مَرْدُمِ رِه دَ بَارِه عَالِمَايِ دِيْنِ خَبَرْدَارِ مُونِه

^{۳۸} عِيسِي دَ حَالِيكِه تَعْلِيْمِ مِيْدَد كُفْت: ”اَز عَالِمَايِ دِيْنِ اِحْتِيَاظِ كُنِيْد؛ اُونَا خُوشِ دَرِه كِه قَد چِيْنِ هَايِ دِرَازِ اِي سُو-و-اُوسُو بِيْگَرْدِه و دَ كُوچِه-و-بَازارِ اِحْتِرَامِ شُنِه ^{۳۹} و دَ عِبَادَتِ خَانِه هَا چُوكِي هَايِ مُهْمِ رِه دَشْتِه بَشِه و دَ مِهْمَانِي هَا دَ بَالِه-جَايِ بَشِيْنِه! ^{۴۰} اُونَا خَانِه هَايِ خَاْتُونُوِي بِيُوِه رِه قُوْرْتِ مُونِه و اَز رُويِ رِيَاكَارِي نِمَازِ خُو رِه دِرَازِ مُونِه. اُونَا مَحْكُومِيَتِ سَخْتِ تَرِ رِه مِيْنِگَرِه.“

هَدِيَه يِگِ خَاْتُونِ بِيُوِه

^{۴۱} عِيسِي رُويِ دَ رُويِ صَنْدُوقِ بَيْتِ اَلْمَالِ خَانِه خُدا شِشْتُد و مَرْدُمِي رِه تُوخِ مُوكِدِ كِه دَ مَنِه صَنْدُوقِ پَيْسِه مِيْنِدَخْت. غَدْرِ مَرْدُمَايِ پَيْسِه دَارِ پَيْسِه كَلُو اَنْدَخْت. ^{۴۲} دَ اَمْرُو غِيْتِ يِگِ خَاْتُونِ بِيُوِه غَرِيْبِ اَمَدِ و دُو سِيكِه كِه تَقْرِيْبَاً يِگِ تَنْگِه مُوشُد اَنْدَخْت. ^{۴۳} اُوخْتِه اُو يَارَايِ خُو رِه كُويِ كَدِ و دَزُوا كُفْت: ”مَا حَقِيْقَتِ رِه دَزِ شُمُو مُوگُم، اَمِي خَاْتُونِ بِيُوِه غَرِيْبِ اَزِ تَمَامِ كَسَايِ كِه دَ صَنْدُوقِ پَيْسِه اَنْدَخْت، كَلُو تَرِ پُوْرْتِه كَد. ^{۴۴} چُونِ پِگِ اَزُوا اَزِ كَلُونِي

دارایی خو آندخت، مگم او از غریبی خو هر چیزی که دشت، یعنی تمام دار-و-ندار زندگی خو ره آندخت.

پیشگویی بیرو شُدون خانه خدا

۱۳ وختیکه عیسی از خانه خدا بر مُشُد، یکی از یارای شی دزو گُفت: "اُستاد، توخ کو، چی سنگای کټه و چی ساختمان های باشکوهی!"^۲ عیسی دزو گُفت: "امی ساختمان های کټه ره مینگری؟ یگ سنگ ام د بله سنگ دیگه باقی نمومنه، بلکه یگ شی زیر-و-زبر موشه."

جور و جفا

۳ وختیکه عیسی د بله کوه زیتون روی د روی خانه خدا شستند، پترس، یعقوب، یوحنا و اندریاس تاشکی ازو پُرسان کد: "دز مو بگی که ای چیزا چی وخت رخ میدیه و نشانی که یگ امزی واقعه ها پوره شُدون شی نزدیک آسته، چی یه؟"^۵ اوخته عیسی د جواب ازوا گُفت: "هوش خو ره بگیری که کس شمو ره گمراه نکنه."^۶ غدر کسا د نام ازمه مییه و موگیه، 'ما امو آستم' و غدر کسا ره گمراه مونه.^۷ وختیکه د باره جنگ ها و خبر جنگ ها میشنوید و رخطا نشنید؛ ای واقعه ها باید رخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده.^۸ چون یگ قوم د ضد قوم دیگه و یگ مملکت د ضد مملکت دیگه باله موشه و زلزله ها د جای های مختلف رخ میدیه و قحطی ها مییه. ای چیزا شروع درد زیدو آسته.

۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها تسلیم مونه و د عبادت خانه ها قمچی میزنه و شمو بخاطر ازمه د پیش والی ها و پادشایو ایسته موشید تا بلده ازوا شاهدی بدید.^{۱۰} و اول باید خوشخبری د تمام قوم ها اعلان شنه.^{۱۱} پس هر وختیکه شمو ره دستگیر کده تسلیم مونه، پیش از پیش غصه نکنید که چی بگید، بلکه هر چیزی

که دَ امزُو غَيْت دَز شُمُو دَدَه مُوشَه، اُمُو رَه بَگِيد، چَراکه توره‌گوی شُمُو نِيسْتِيد، بَلِکَه رُوح اَلْقُدْس اَسْتَه.^{۱۲} بَرار، بَرار رَه و آتَه، باچَه رَه دَ مَرگ تَسْلِيم مُونَه؛ و بچکِچا دَ رُوی آتَه و آبَه خُو مِخِيزَه و اُونَا رَه دَ کُشتو مِيدِيَه.^{۱۳} از خَاطِرِ نَامِ اَزْمَه تَمَامِ مَرْدُمِ اَز شُمُو بَدِ مُوْبِرَه، مَگَمِ هَر کَسِي کَه تَا آخِرِ صَبَرِ-و- حَوَصِلَه کُنَه، نِجَاتِ پِيدَا مُونَه.

زِشْتِ بِيروکار

^{۱۴} پَسِ وختِي شُمُو زِشْتِ بِيروکار رَه دَ جايِي ايسْتَه مِينْگَرِيد کَه نَبَايدِ بَشَه - - خَاَنْدَه پِي بُرَه - - اوخته کَساي کَه دَ يَهُودِيَه اَسْتَه بَايدِ دَ کَوَه هَا دُوتَا کُنَه؛^{۱۵} و هَر کَسِي کَه دَ بَلَه بَامِ خَاَنْه اَسْتَه، بَايدِ تَاهِ نَشْنَه و دَ خَاَنْه دَاخِلِ نَشْنَه تَا يَگُو چِيزِ رَه بَگِيرَه.^{۱۶} و هَر کَسِي کَه دَ سَرِ کِشْتِ اَسْتَه بَايدِ بَلَدَه گِرِفْتُونِ کَالَايِ خُو پَسِ نَرَوَه.^{۱۷} وَايِ دَ حَالِ خَاْتُونُوِي کَه دَ امزُو رُوزَا شِکَاْمَتُو بَشَه و يَا نَلْغَه شِيرْخُورِ دَشْتَه بَشَه!

^{۱۸} دُعَا کُنِيد کَه اِي چِيزَا دَ زِمِسْتُو رُخِ نَدِيَه،^{۱۹} چُونِ دَ امزُو رُوزَا اُوْطُورِ رَنْجِ-و- مُصِيبِتِ مِيِيَه کَه مِثْلِ شِي اَز شُرُوعِ خَلْقَتِي کَه خُدا خَلَقِ کَدِ تَا آلي رَه نَمَدَه و بَعْدِ اَزُو هَرگِزِ نَمِيِيَه.^{۲۰} اَگَه خُداوندِ اُو رُوزَا رَه کُوتَاهِ نَمُوکَدِ، هِيچِ بَشَرِ نِجَاتِ پِيدَا نَمُوکَدِ؛ لِيکِنِ بَخَاطِرِ اِنْتِخَابِ شُدَه هَايِ کَه اُو اِنْتِخَابِ کَدَه، اُو اُمُو رُوزَا رَه کُوتَاهِ کَدَه.

پَسِ اَمْدُونِ مَسِيحِ

^{۲۱} دَ امزُو زَمَانِ اَگَه کُدَمِ کَسِ دَز شُمُو مُوگِيَه: 'اينَه، مَسِيحِ دَ اِينجِي اَسْتَه!' يَا 'اُونَه، مَسِيحِ دَ اُونجِي يَه!' بَاوَرِ نَكُنِيد،^{۲۲} چَراکه مَسِيحِ هَايِ دَرُوعِي و پِيغْمَبْرَايِ دَرُوعِي بُرِ مُوشَه و مُعْجَزَه هَا و چِيزَايِ عَجِيبِ اَنْجَامِ مِيدِيَه تَا اَگَه اِمْکَانِ دَشْتَه بَشَه، حَتِي اِنْتِخَابِ شُدَه هَا رَه گُمْرَاهِ کُنَه.^{۲۳} پَسِ اِحْتِيَاظِ کُنِيد، مَا پَگِ چِيزَا رَه پِيشِ اَزِ پِيشِ دَزِ شُمُو گُفْتُمِ.

^{۲۴} مَگَمِ دَ امزُو رُوزَا، بَعْدِ امزُو رَنْجِ-و- مُصِيبِتِ،

آفتو تریک مُوشه

و ماه روشنی خُو ره نَمیدیه،

^{۲۵} ستاره ها از آسمو تاه موفته

و قُدرت های آسمونا تکان مُخوره.

^{۲۶} اوخته مردُم «باچه انسان» ره مینگره که خُن قُدرت و جلالِ بزرگ د بِلِه اُورها مییه.

^{۲۷} د امزو زمان اُو ملایکه های خُو ره ریی مُونه و اونا اِنِتخاب شُده های ازو ره از چار گوشه دُنیا، از سر تا آخِرِ زمی و از سر تا آخِرِ آسمو جَم مُونه.

درس از درختِ انجیر

^{۲۸} آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بگیریِد: امی که شاخه های شی تازه شُده بلگ مُونه،

شُمُو مُوفامید که تایستو نزدیک آسته. ^{۲۹} امی رقم شُمُو ام وختی مینگریِد که ای چیزا واقع مُوشه، بُفامید که اُو نزدیک آسته، بلکه د دانِ درگه رسیدِه.

^{۳۰} ما حقیقت ره دَز شُمُو مُوگُم، تا تمامِ امزی چیزا واقع نشُنه، ای نسل از بین نَموره.

^{۳۱} آسمو و زمی از بین موره، ولے کلامِ ازمه هرگز از بین نَموره.

اِنْتَظار بَلَدِه پس اَمَدونِ مسیح

^{۳۲} د باره امزو روز و ساعت هیچ کس نَمیدنه؛ نه ملایکه ها د آسمو و نه ام باچه، بلکه

فقط آته آسمانی میدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشیار و بیدار بشید، چُون شُمُو نَمیدنید که اُو زمان چی وخت مییه. ^{۳۴} اَمَدون

امزُو روز رقمِ یگ آدم آسته که دَ سفر موره و غیتیکه از خانه حرکت مونه، او غلامای خوره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ وظیفه خاص میدیه و دَ درگهوان موهیه که بیدار بشه.^{۳۵} پس بیدار بشید، چون شمو نمیدیند که صاحبِ خانه چی وخت پس مییه، دَ وختِ شام یا دَ نیمِ شاو، دَ وختیکه خرُوس بنگ میدیه یا دَ وختِ روز واز شدو.^{۳۶} نشنه که او بے بلغه بییه و شمو ره دَ خاو بنگره.^{۳۷} چیزی ره که دز شمو موگم، دَ پگ موگم: بیدار بشید!

نقشه قتلِ عیسی

۱۴ دُو روز دَ عیدِ پصح و عیدِ فطیر مندُد. پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین دَ تلاشِ ازی بود که چی رقمِ عیسی ره دَ حيله-و-مکر دستگیر کُنه و دَ قتل برسنه.^۲ چون اونا موگفت: ”ای کار دَ روزای عید نشنه؛ اگه شنه، امکان دَره که مردم شورش کُنه.“

مَسحِ شُدونِ عیسی دَ بیتِ عنیا

^۳ وختیکه عیسی دَ بیتِ عنیا دَ خانه شمعونِ کولی گرفته دَ سرِ دسترخو شستد، یگ خاتو قد یگ بوتلِ عطرِ قیمتَبای، یعنی عطرِ سُنبلِ خالصِ آمد و بوتلِ ره میده کده عطر ره دَ سرِ عیسی شیو کد.^۴ لیکن بعضی کسای که دَ اونجی بود، سرِ قار دَ یگدیگه خو گُفت: ”چرا ای عطر ای رقم ضایع شد؟^۵ چون موشد که امی عطر دَ کلوتر از سه صد دینار سودا شنه و پیسه شی دَ غریبا دده شنه.“ و اونا امو خاتو ره سرزنش کد.^۶ مگم عیسی گُفت: ”او ره دَ حال شی بیلید؛ چرا او ره آزار میدید؟ او یگ کار نیک دَ حقِ ازمه کده.^۷ چون غریبا همیشه قد شمو آسته و هر وختیکه بخاهید شمو میتنید دَ حقِ ازوا خوبی کُنید، ولے ما همیشه قد شمو نیستم.^۸ او هر چیزی که دَ توان شی بود انجام دد؛ او جسم مَره پیش از پیش بلده دفن کدو چرب کد.^۹ ما حقیقت ره دز شمو موگم، دَ هر

جای دُنیا که خوشخبری اعلان شنه، کارِ امزی خاتو ام دَ عنوانِ یادآوری ازو نقل
مُوشه.

خیانتِ یهودایِ اسخریوطی

^{۱۰} اوخته یهودایِ اسخریوطی که یکی امزو دوازده یار بود، دَ دیرِ پیشوایونِ عالی مقام
رفت تا عیسی ره دزوا تسلیم کنه. ^{۱۱} اونا وختی ای توره ره شنید، خوشحال شد و قد ازو
وعده کد که دزو پیسه میدیه. پس او دَ تلاشِ ازی بود که چطور عیسی ره بدونِ جنجال
تسلیم کنه.

آخری شامِ عیسیِ قد یارای شی

^{۱۲} دَ روزِ اوّلِ عیدِ فطیرِ دَ غیتیکه باره پصح ره قربانی موکد، یارای عیسی دزو گفت: ”دَ
کجا میخاهی که رفته بلده تو آمادگی بگیری تا نانِ پصح ره دَ اونجی بخوری؟“ ^{۱۳} اوخته
عیسی دو نفر از یارای خو ره ری کد و دزوا گفت: ”دَ داخلِ شار بورید؛ دَ اونجی یگ
آدم قد شمو روی دَ روی مُوشه که کوزه او ره موبره. از پشتِ ازو بورید ^{۱۴} و دَ جایی که
او داخلِ مُوشه دَ صاحبِ امزو خانه بگید: ’استاد مَوگیه، مهمونخانه مه دَ کجا یه تا نانِ
پصح ره قد یارای خو دَ اونجی بخورم؟‘ ^{۱۵} اوخته او یگ اُتاقِ کُته ره دَ باله‌خانه دز شمو
نشو میدیه که فرش شده و آماده آسته. دَ اونجی بلده مو تیاری بگیری.“ ^{۱۶} پس یارا ری
شده دَ شار رفت و تمام چیزا ره امو رقم که عیسی گفتد، پیدا کد و نانِ پصح ره تیار
کد.

^{۱۷} وختیکه شام شد، عیسی قد دوازده یار خو دَ اونجی آمد. ^{۱۸} دَ حالیکه اونا ششتد و درو
نان مَخورد، عیسی گفت: ”ما حقیقت ره دز شمو مَوگم، یکی از شمو که قد ازمه نان
مَخوره، مره تسلیم مونه.“ ^{۱۹} اونا کوئیویار شد و یگ بعد از دیگه ازو پُرسان کد: ”ما

خو نِيسْتُمْ، يا اَسْتُمْ؟“ ۲۰ او دَ جوابِ ازوا گُفت: ”او يکي امزي دوازده اَسْتِه که دِسْت خُو ره قد ازمه قَتِي دَ کاسه غوڅه مُونه. ۲۱ «باچه اِنسان» اَمُو رَقْم که دَ باره شِي نوښته شُدِه، از دُنيا موره. مگم وای دَ حالِ کسِي که «باچه اِنسان» دَ وسيلِه ازو تسليم مُوشه! بلده ازو نفر بهتر بُود که هيچ زيده نَمُوشد.“

۲۲ دَ حالیکه اونا دَرَو نان مُخورد، عيسی نان ره گِرِفْت و بعد از شکرگزاری او ره ټوڅه کده دَ يارا دَد و گُفت: ”بگيريد؛ اِي جِسْم مه اَسْتِه.“ ۲۳ بعد ازو جام ره گِرِفْت و شکرگزاری کده دَزوا دَد و پگ ازوا از شِي وُچي کد. ۲۴ اوخته او دَزوا گُفت: ”اِي خُون مه اَسْتِه که بلده عهدِ نو بخاطرِ غَدَر مردُم ريختنده مُوشه. ۲۵ ما حَقِيقْت ره دَز شُمو مُوگم، ما از ميوه تاگِ انگور ديگه وُچي نَمُونم تا روزي که او ره دَ پادشاهي خُدا از نو وُچي کَنم.“

پيشگويي دَ باره اِنکارِ پترس

۲۶ و اونا سرود خنده سُون کوه زیتون رِي شُد. ۲۷ اوخته عيسی دَزوا گُفت: ”پگ شُمو فراری مُوشيد، چُون نوښته شُدِه:

’ما چوپو ره ميزنم

و گوسپندو تیت پرک مُوشه.“

۲۸ ”مگم بعد ازی که دُوباره زنده شُدَم، از شُمو کده پيش دَ جليليه مورم.“ ۲۹ پترس دَ زشي گُفت: ”حتی اگه پگ فراری شُنه، ما هرگز نَمُوشم.“ ۳۰ عيسی دَزو گُفت: ”ما حَقِيقْت ره دَز تو مُوگم، اَمروز، اَمي اَمشاو پيش ازی که خروس دُو دفعه بَنگ بديه، تو سه دفعه مره اِنکار موني.“ ۳۱ مگم او قد تاکيد کلو گُفت: ”حتی اگه لازم شُنه، ما قد تو مومرم، ولي تو ره هرگز اِنکار نَمُونم.“ و ديگه يارا ام اَمي رَقْم گُفت.

دُعا کدونِ عیسی دَ باغِ گتسیمانی

^{۳۲} وختیکه اونا دَ یگ جای دَ نامِ گتسیمانی رسید، عیسی دَ یارای خو گُفت: ”شمو دَ اینجی بشینید تا ما رفته دُعا کُوم.“ ^{۳۳} او پترُس، یعقوب و یوحنا ره قد خو قتی بُرد و پَریشان و کوئیوبار شُدِه ^{۳۴} دزوا گُفت: ”جان مه از شدتِ غم نزدیک آسته که بمره. شمو دَ امینجی بُمیند و بیدار بشید.“ ^{۳۵} اوخته کم وری پیش رفت و قد روی خو دَ زمی اُفتده دُعا کد که اگه امکان دشته بشه امو ساعت از شی دُور شنه. ^{۳۶} او گُفت: ”«آبا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده از تو مُمکن آسته؛ ای جام ره از مه دُور کو، مگم نه دَ خاست از مه، بلکه دَ خاست و- اراده خود خو.“ ^{۳۷} وختیکه پس آمد و دید که اونا خاو رفته، او دَ پترُس گُفت: ”شمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتنستی که بلده یگ ساعت بیدار بُمی؟ ^{۳۸} بیدار بشید و دُعا کُنید تا دَ آزمایش قرار نگیرید؛ روح واقعاً میخایه، ولی جسم ضعیف آسته.“ ^{۳۹} او بسم رفت و قد امزو توره دُعا کد. ^{۴۰} وختیکه پس آمد، بسم اونا ره دَ خاو دید، چراکه چیمای ازوا از خاو گرنگ شُد و اونا نَمیدنست که دزو چیزخیل بگیه. ^{۴۱} او دفعه سوّم آمد و دزوا گُفت: ”شمو هنوز ام خاو آستید و استراحت مُونید؟ بس آسته. امو ساعت رسیده. اینه، «باچه انسان» دَ دستِ گناهکارا تسلیم دده موشه. ^{۴۲} باله شنید که بوری. اونه، کسی که مره تسلیم مونه میرسه.“

دستگیر کدونِ عیسی

^{۴۳} دَ حالیکه عیسی هنوز توره موگُفت، فوری یهودا یکی امزو دوازده یارا رسید و قد ازو قتی یگ دُل نفر که سوئه و شمشیر دشت، از طرفِ پیشوایونِ عالی مقام، عالمای دین و ریش سفیدا آمدد. ^{۴۴} و امو کسی که عیسی ره تسلیم موكد قد ازوا یگ نشانی ايشته گُفتد: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو آسته؛ او ره دستگیر کُنید و قد غدر احتیاط بُبرید.“ ^{۴۵} پس وختیکه یهودا آمد، او فوری دَ پیشِ عیسی رفته گُفت: ”اُستاد.“ و او ره ماخ کد. ^{۴۶} اوخته اونا دَ بله ازو دست اندخته او ره دستگیر کد. ^{۴۷} یکی امزو کسای که دَ اونجی

ایسته بُود، شمشیر خُو ره کشیده غلام پیشوای بُزرگ ره زد و گوشِ ازو ره مُنْتی کد.

^{۴۸} عیسی دَ جوابِ ازوا گُفت: ”آیا ما راهزنِ اَسْتَم که قد شمشیر و سوْته بَلده دِسْتِگیر کدون مه اَمَدید؟“ ^{۴۹} ما هر روز قد شَمُو دَ خانه خُدا بُوْدُم و تعلیم میددُم و شَمُو مَره دِسْتِگیر نکدید. مگم ای کار شُد تا نوِشته های مُقَدَس پوره شنه.“ ^{۵۰} اوخته تمام یارا او ره ایله کده دوتا کد. ^{۵۱} ولے یگ آدم جوان که یگ رختِ کتانی ره دَ گِرِدِ جانِ لُج خُو پیچندُد، از پُشتِ عیسی مورفت. اونا او ره ام دِسْتِگیر کد، ^{۵۲} مگم او رختِ کتانی خُو ره ایله کده، جان لُج دوتا کد.

عیسی دَ حُضُورِ شُورایِ یهُود

^{۵۳} اونا عیسی ره دَ حُضُورِ پیشوای بُزرگ بُرد و تمام پیشوایونِ عالی-مقام، ریش سفیدا و عالمای دین دَ اُونجی جم شُدُد. ^{۵۴} پُترس از دُور او ره دُمبال مُوکد تاکه دَ مَنه حَولی پیشوای بُزرگ داخل شُد و قد پیره دارا شِشت تا دَ بغلِ آتش خود ره گرم کُنه.

^{۵۵} دَ امزُو غیتِ پیشوایونِ عالی مقام و تمام اَعْضای شورا دَ تلاشِ ازی بُود که یگ شَاهدی دَ ضِدِ عیسی پیدا کُنه تا او ره دَ قتل بَرَسنه، مگم اونا هیچ شَاهدی پیدا نَتَنِست. ^{۵۶} غدر کسا دَ ضِدِ ازو شَاهدی دروغ دَد، مگم شَاهدی های ازوا یگ قد دیگه شی جور نَمیمد. ^{۵۷} اوخته بعضی ها ایسته شُدِه دَ ضِدِ ازو شَاهدی دروغ دده گُفت: ^{۵۸} ”مو شِنیدے که او گُفت: ’ما ای خانه خُدا ره که قد دِسْتِ اِنسان جور شُدِه بیرو مُونُم و دَ مَدَتِ سِه روز یگ خانه دیگه آباد مُونُم که قد دِسْتِ اِنسان جور نَشُدِه بَشه.“ ^{۵۹} ولے دَ امزی باره ام شَاهدی ازوا یگ قد دیگه شی جور نَمد.“ ^{۶۰} اوخته پیشوای بُزرگ دَ حُضُورِ ازوا ایسته شُد و از عیسی پُرسان کد: ”آیا تو هیچ جواب نَمیدی؟ ای چیز خیل اَسْتِه که اَمیا دَ ضِدِ تو شَاهدی میدیه؟“ ^{۶۱} مگم او چپ مند و هیچ جواب نَدَد. پیشوای بُزرگ بسم ازو پُرسان کده گُفت: ”آیا تو مسیح، باچه خُدای مُتَبَارک اَسْتی؟“ ^{۶۲} عیسی گُفت: ”ما اَسْتَم، و شَمُو

«باچه انسان» ره مینگرید که د دست راستِ قادرِ مطلق شسته و د بله اوره‌ای آسمو مییه. ^{۶۳} اوخته پیشوای بزرگ کالای خو ره پاره کده گُفت: «دیگه مو د شاهد چی ضرورتِ دری؟» ^{۶۴} شمو کفرگویی شی ره شنیدید. صلاحِ شمو چی آسته؟» پگ ازوا او ره محکوم کده گُفت که سزاوارِ مرگ آسته.

^{۶۵} بعضی کسا د بله ازو تف اندختو ره شروع کده چیمای شی ره بسته کد و او ره قد مُشت زده گُفت: «نبوتِ کو، کی زد؟» پیره‌دارا ام او ره گرفته لت-و-کوب کد.

انکارِ پترس از عیسی

^{۶۶} وختیکه پترس هنوز د تاه، د حولی بود، یکی از کنیزای پیشوای بزرگ آمد ^{۶۷} و دید که پترس خود ره گرم مونه. او سون ازو توخ کده گُفت: «تو ام قد عیسای ناصری بودی!» ^{۶۸} مگم پترس انکار کده گُفت: «ما هیچ نمیدنم و نموفامم که تو چیزخیل موگی.» وختی او بر شده د دالیزِ درگه رفت، [د امزو غیت خرّوس بنگ دد.]

^{۶۹} امو کنیز او ره دید و بسم د کسای که د اونجی ایسته بود، گُفت: «ای آدم یکی امزوا آسته.» ^{۷۰} پترس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که د اونجی ایسته بود بسم د پترس گُفت: «یقیناً تو یکی امزوا آستی، چراکه تو ام یگ جلیلی آستی.» ^{۷۱} اوخته پترس د لعنت کدو و قسم خوردو شروع کد و گُفت: «ما امی آدم ره که شمو د باره شی موگید، نمینخشم.» ^{۷۲} د امزو لحظه دفعه دوّم خرّوس بنگ دد. اوخته پترس توره عیسی ره د یاد خو آورد که دزو گُفتد: «پیش ازی که خرّوس دو دفعه بنگ بدیه، تو سه دفعه مره انکار مونی.» پس دل شی پُر شد و او چخرا کد.

محکوم شدنِ عیسی

۱۵ امی که صُبْح شُد، پیشوایونِ عالی مقامِ قد ریش سفیدا، عالمای دین و تمام اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره اونا عیسی ره بسته کده بُرد و د پیلاتس تسلیم کد.

۲ پیلاتس ازو پُرسان کد: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا اَستی؟“ عیسی د جوابِ ازو کُفت: ”خود تُو مُوگی.“^۳ اوخته پیشوایونِ عالی مقام د بله ازو تَهَمَت های کلو کد.^۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان کد: ”آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ توخ کُو که د بله تُو چِیقَس تَهَمَت های کلو مونه.“^۵ مگم عیسی بسم هیچ جواب نَدَد، بطوری که پیلاتس حَیرو مَند.

حُکم کُشتونِ عیسی د صلیب

۶ والی د هر عید یگ بندی ره بلده مردُم ايله مُوكد، هر کسی ره که اونا میخاست.^۷ د امزو غیت یگ آدم د نام باراباس قد دیگه یاغی های که د دورون شورش مُرتکب قتل شُد، د بندی خانه بُود.^۸ مردُم د پیش پیلاتس آمد و ازو خواهش کد که مطابقِ رسمِ همیشه بلده ازوا امو کار ره انجام بدیه.^۹ اوخته پیلاتس د جواب ازوا کُفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلده شمو ايله کُنم؟“^{۱۰} چون او پی بُرد که پیشوایونِ عالی مقام عیسی ره از روی همچشمی تسلیم کده.^{۱۱} مگم پیشوایونِ عالی مقام مردُم ره د شور آورد تا پیلاتس ره وادار کُنه که د جای عیسی باراباس ره بلده ازوا ايله کُنه.^{۱۲} پیلاتس بسم ازوا پُرسان کده کُفت: ”پس قد کسی که شمو او ره پادشاهِ یهودیا مُوگید، چیز کار کُنم؟“^{۱۳} اونا چیغ زده کُفت: ”او ره د صلیب میخکوب کُو!“^{۱۴} پیلاتس ازوا پُرسان کد: ”چرا؟ چی بدی کده؟“ ولے اونا کلوتر چیغ زده کُفت: ”او ره د صلیب میخکوب کُو!“

۱۵ ازی که پیلاتس میخاست مردُم ره راضی کُنه، باراباس ره بلده ازوا ايله کد و عیسی ره بعد از قَمچی زِدو تسلیم کد تا د صلیب میخکوب شُنه.

عسکرا قد عیسی ریشخندی مُونه

^{۱۶} عسکرا عیسی ره د داخل حولی قصرِ والی بُرد و تمامِ عسکرای یگ قشله ره جم کد.
^{۱۷} اوخته اونا یگ چپنِ ارغوانی د جان شی دد و از خار یگ تاج بافته د سر شی ایشته
^{۱۸} و دزو سلامی زدو ره شروع کد و گُفت: ”دروُد د پادشاهِ یهودیا!“^{۱۹} اونا قد نی د سر
شی میزد و د بله شی تُف اندخته د برابر شی زانو میزد و او ره احترام مُوکد.^{۲۰} بعد ازی
که او ره ریشخند کد، اونا چپنِ ارغوانی ره از جان شی بُر کده کالای خود شی ره د
جان شی دد.

میخکوب شدونِ عیسی د صلیب

اوخته او ره برو بُرد تا د صلیب میخکوب کُنه.^{۲۱} اونا یگ راهگذرِ قیروانی ره که شمعون
نام دشت و آته سِکندر و روفس بود و از اطراف میمد، مجبور کد که صلیبِ عیسی ره د
شانه خو بیره.

^{۲۲} پس اونا عیسی ره د یگ جای د نامِ گُلگتا بُرد که ترجمه شی «کاسه سر» آسته.
^{۲۳} اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد موادِ مر گت شدد دزو دد، مگم او قبول نکد.^{۲۴} بعد
ازو اونا عیسی ره د صلیب میخکوب کد و کالای شی ره تقسیم کده د بین خو پشک
اندخت تا بنگره که د هر کدم شی چیزخیل میرسه.^{۲۵} ساعتِ سوّم بود که او ره د
صلیب میخکوب کد.^{۲۶} جرم شی اینی رقم نوشته بود: «پادشاهِ یهودیا.»

^{۲۷} اونا دو راهزن ره ام قد ازو د صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره د دستِ راست شی و
دیگه شی ره د دستِ چپِ ازو.^{۲۸} [د امزی رقم نوشته کلامِ مقدس پوره شد که موگیه:
”او از جمله خطاکارا حساب شد.“]

^{۲۹} کسای که ازونجی تیر مُوشد او ره توهین-و-تحقیر کده سر خو ره شور میدد و

مُوگفت: ”تُو که خانِه خُدا ره خراب مُوکدی و اُو ره دَ مُدَتِ سِه روز آباد مُوکدی،
^{۳۰} خود ره نجات بدي و از صلیب تاه بیه!“^{۳۱} دَ عینِ رقمِ پیشوایونِ عالی مقام و عالمای
 دین ام قد یگدیگه خُو ریشخندی کده مُوگفت: ”اُو دیگرو ره نجات دَد، مگم خود خُو ره
 نجات دده نَمینته.^{۳۲} بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی از صلیب تاه بییه تا مو
 بنگری و ایمان بیری.“ امو کسای که قد ازو دَ صلیب میخکوب شُد ام اُو ره دَو-و-
 دَشنام میدد.

مرگِ عیسی

^{۳۳} از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم تریکی تمام زمی ره گِرِفت.^{۳۴} دَ ساعتِ نهم عیسی قد
 آوازِ بلند چیغ زده گُفت:

”ایلوئی، ایلوئی، لَمّا سَبَقْتَنی؟“

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای مه، چرا مَره ایله کدی؟»^{۳۵} بعضی کسای
 که دَ اُونجی ایسته بُود وختی ای ره شِنید، گُفت: ”اونه، اُو ایلاس ره کُوی مُونه.“
^{۳۶} اوخته یگ نفر دَویده یگ اسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و دَ سِر یگ نی بند کده دَزو
 پیش کد که وُچی کُنه و گُفت: ”بیل که بنگری که ایلاس مییه تا اُو ره تاه بیره، یا نه؟“
^{۳۷} دَ امزو غیت عیسی قد آوازِ بلند چیغ زده جان دَد.

^{۳۸} و پرده خانِه خُدا از باله تا زیر دُو پاره شُد.^{۳۹} قومندانای که پیشِ رُوی عیسی ایسته بُود،
 وختی دید که عیسی چی رقم جان دَد، اُو گُفت: ”راستی که ای آدم باچه خُدا بُود.“

^{۴۰} چند خاتو ام دَ اُونجی بُود که از دُور توخ مُوکد؛ دَ مینکلِ ازوا مریمِ مجدلیه و مریمِ آبه
 یعقوبِ ریزه و یوشا بُود و امچنان سالومه.^{۴۱} آمیا وختیکه عیسی دَ جلیلیه بُود، ازو
 پیروی مُوکد و اُو ره خدمت مُوکد. غدر خاتونوی دیگه ام دَ اُونجی بُود که قد ازو دَ

دفن کدون عیسی

۴۲ شام شدد و ازی که امو روز، روز تیاری یعنی یگ روز پیش از روز آرام بود، یوسف ۴۳ باشنده رame که یکی از اعضای محترم شورای یهود بود و ام د انتظار پادشاهی خدا بود، د دلیری د پیش پیلاتس رفت و جسد عیسی ره ازو طلب کد. ۴۴ پیلاتس تعجب کد که عیسی ایقس زود مرده. اوخته او قومندان ره کوی کده ازو پرسان کد که آیا او گاه مرده؟ ۴۵ وختی پیلاتس از قومندان شنید که او مرده، جسد ره د یوسف تحویل کد. ۴۶ اوخته یوسف رخت کتانی خرید و جسد ره از صلیب تا اورده د رخت کتانی پیچند و د قبری که د قاده گنده شدد، ایشته و یگ سنگ ره د دان قبر لول دد. ۴۷ مریم مجدلیه و مریم آبه یوشا دید که جسد د کجا ایشته شد.

دوباره زنده شدون عیسی

۱۶ وختیکه روز آرام تیر شد، مریم مجدلیه و مریم آبه یعقوب قد سالومه مواد خوشبوی خرید تا رفته د جسد عیسی بمله. ۲ پس اونا صباح گاه روز یگشمبه د وخت آفتو بر شدو د سر قبر رفت. ۳ اونا قد یگدیگه خو موگفت: ”امو سنگ ره کی بلده مو از دان قبر لول بدیه؟“ ۴ وختی اونا توخ کد، دید که امو سنگ کته از دان قبر لول دده شده.

۵ امی که اونا د قبر داخل شد، یگ آدم جوان ره دید که چپن سفید د جان شی بود و طرف راست ششند و اونا بیم کد. ۶ مگم او دزوا گفت: ”بیم نکنید، شمو عیسای ناصری ره موپالید که د صلیب میخکوب شد. او دوباره زنده شده؛ او د اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره د اینجی ایشند. ۷ آلی بورید د یارای شی و د پترس بگید که او از شمو کده پیش د جلیلیه موره و شمو او ره د اونجی مینگرید، امو رقمیکه او دز شمو

^۸ اونا از قبر بر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لَرزه گِرِفْتد و اونا حيرت زده شُدُد؛ اونا د هيچ کس چيز نَگُفْت، چُون ترس مُوخورد.

^۹ [وختيکه عيسى صَباح گاه روز يگشَمبِه دُوباره زنده شد، او اوّل د مريمِ مَجْدالِيه که ازو هفت جِن ره بر کدُد، ظاهر شد. ^{۱۰} مريم رفت و کسای ره که قد عيسى بُود و ماتم ميگرفت و چخرا مُوکد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنيد که عيسى زنده شده و د وسيله مريم ديده شده، اونا باور نکد.

^{۱۲} بعد ازو عيسى د شکل ديگه د دو نفر ازوا د حالیکه سُون اطراف مورفت، ظاهر شد. ^{۱۳} اونا رفته د ديگرو خبر دد، مگم اونا د تورای ازوا ام باور نکد.

^{۱۴} چند وخت بعد عيسى د امزو يازده يار که سر دِستَرخو شِشْتد ظاهر شد و اونا ره بخاطر بے ايمانی و سخت دلی ازوا سرزنش کد، چراکه اونا د تورای کسای باور نکد که او ره بعد از دُوباره زنده شُدون شی ديدد. ^{۱۵} اوخته او دزوا گُفْت: ”د تمام دُنیا بوريد و خوشخبری ره د تمام مخلوقات اعلان کُنيد. ^{۱۶} هر کسی که ايمان ميرِه و غُسلِ تعميد ميگيره نجات پيدا مونه، مگم هر کسی که ايمان نَميره، او محکوم موشه. ^{۱۷} و اينيا نشانی های آسته که ايماندارا قد خو دَره: اونا د نامِ ازمه جنیات ره بر مونه، د زبونای نو توره مُوگيه، ^{۱۸} مار ها ره قد دستای خو باله مونه و اگه زار کُشِنده ره وُچی کُنه دزوا کُدم ضرر نَميرَسنه و اونا دستای خو ره د بله ناجورا ميله و اونا جور موشه.“

^{۱۹} مولا عيسى بعد از توره گُفتو قد ازوا سُون آسمو بُرده شد و د دستِ راست خُدا شِشْت. ^{۲۰} و يارا بُرو رفته خوشخبری ره د هر جای اعلان مُوکد و د عین حال مولا قد ازوا کار مُوکد و کلام خو ره قد مُعجزه های که انجام موشد، تصديق مُوکد.

سوال داړيد؟ +1 807.700.6090
© آزرگي afghanbibles.org

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.